

ЗМІСТ

Засідання п'ятдесят дев'яте
(П'ятниця, 23 червня 2017 року)

Година запитань до Уряду	...2
Заява фракцій «Об'єднання «Самопоміч», «Батьківщина», Радикальної партії Олега Ляшка	...28
Оголошення запитів народних депутатів України	...29
Виступи народних депутатів України з різних питань	...50

[Результати поіменної реєстрації](#)

ЗАСІДАННЯ П'ЯТДЕСЯТ ДЕВ'ЯТЕ

*Сесійний зал Верховної Ради України
23 червня 2017 року, 10 година*

Веде засідання Голова Верховної Ради України
ПАРУБІЙ А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго ранку! Прошу заходити до залу, займати робочі місця, готуватися до реєстрації. Прошу зареєструватися.

Зареєстровано 336 народних депутатів України. Ранкове пленарне засідання Верховної Ради України оголошується відкритим.

Сьогодні день народження народних депутатів Андрія Федорівича Антонишака, привітаймо Андрія (*Оплески*) та Ірини Мирославівни Констанкевич. Пані Ірино, вітаємо вас (*Оплески*).

Також сьогодні День державної служби. Ми вже не державні службовці. Вітаємо уряд і всіх державних службовців з Днем державної служби.

І сьогодні маємо «годину запитань до Уряду». У Верховній Раді присутні Прем'єр-міністр України Володимир Борисович Гройсман і члени уряду. Привітаймо уряд (*Оплески*), знову не всі фракції аплодують. Нагадаю, що ми маємо виступи від уряду, а потім 30 хвилин на запитання від депутатських фракцій і груп. Сьогодні від уряду виступатиме міністр екології та природних ресурсів Остап Михайлович Семерак.

Отже, переходимо до «години запитань до Уряду», і я запрошую до виступу Семерака Остапа Михайловича. Будь ласка, пане Остапе.

СЕМЕРАК О.М., *міністр екології та природних ресурсів України.* Доброго ранку, шановні народні депутати, шановний Андрію Володимировичу! Я хотів би сьогоднішній виступ про охорону навколишнього природного середовища почати з подяки українському парламенту за те, що протягом останніх декількох тижнів ви присвятили велику увагу зміні українського законодавства щодо

впровадження європейських стандартів захисту навколишнього природного середовища.

Минулої п'ятниці відбулася сьома зустріч держав – сторін Конвенції ООН про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенції Еспо), на якій українську делегацію очолював міністр екології. На цій зустрічі все міжнародне співтовариство відзначало успіх України в імplementації європейських стандартів, зокрема прийняття Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Також хотів би нагадати, що ми в першому читанні прийняли проект Закону «Про стратегічну екологічну оцінку» ([№6106](#)), і я дуже сподіваюся, Андрію Володимировичу, що народні депутати, всі фракції, які голосували за Закон «Про оцінку впливу на довкілля», підтримають і цей закон, який теж є вкрай важливим.

Сьогодні я хотів би говорити про фінансовий інструмент збереження природи – це екологічний податок. Його головною функцією є компенсування збитків, які суспільство завдає довкіллю в результаті ведення активної господарської діяльності. В Україні цей податок сплачують усі підприємці, які забруднюють повітря, воду чи ґрунт. Насправді це європейський принцип, який закладений у законодавстві Європейського Союзу.

Упродовж останніх декількох років Українська держава експериментувала з розподілом часток екологічного податку між державним та місцевими бюджетами і з використанням цих коштів. На слайді ви можете побачити, що 20 відсотків коштів, які сплачуються як екологічний податок, зараховуються сьогодні до загального фонду державного бюджету, 25 відсотків – до спеціального фонду міських, селищних об'єднаних громад, 55 відсотків – до спеціального фонду обласних бюджетів.

Аналіз використання коштів протягом останніх років свідчить, що екологічний податок в Україні використовується вкрай неефективно. Тільки 2016 року суб'єкти господарювання сплатили близько 4 мільярдів 222 мільйонів гривень, з яких 842 мільйони гривень надійшли до загального фонду державного бюджету. При формуванні бюджету на цей рік на природоохоронні програми була скерована лише четверта частина цих коштів. Інша частина цих коштів залишилася в загальному фонді бюджету і, звичайно, була скерована на

фінансування інших завдань, відмінних від природоохоронних. Решта 3 мільярди 380 мільйонів екологічного податку надійшли до спеціальних фондів місцевих бюджетів, і з них було використано лише 1 мільярд 122 мільйони по всій території України, або лише 32 відсотки. При цьому частина коштів була спрямована на заходи, які взагалі не мають жодного стосунку до природоохоронних, або орієнтовані на тимчасовий результат, а частина залишається просто неосвоєною та обліковується на рахунках органів місцевого самоврядування.

Хотів би нагадати, шановні колеги, що Україна лідирує у світі за рівнем смертності на 100 тисяч населення від захворювань, спричинених забрудненням атмосферного повітря. Це лідерство є ганебним, і я думаю, що ми спільно – уряд і парламент – повинні об'єднати свої зусилля, для того щоб покращити рейтингову позицію України та, найголовніше, зберегти природу для належного життя, зберегти здоров'я і життя кожного українця.

При цьому хотів би сказати, що найбільшими платниками екологічного податку в Україні, звичайно, є металургійна, добувна, переробна промисловість, житлово-комунальний сектор та паливно-енергетичний, 75 відсотків надходжень екологічного податку становлять кошти, що сплачуються за забруднення атмосферного повітря. Це абсолютно не корелюється із статистикою, про яку я щойно сказав, посилаючись на дослідження Всесвітньої організації охорони здоров'я, де Україна займає непристойне перше місце.

Ні для кого не секрет, що вже давно назріла необхідність екологічної модернізації підприємств-забруднювачів. Про це ми постійно говоримо тут, у сесійній залі, з народними депутатами, передовсім мажоритарниками, які обрані від Донецької, Дніпропетровської чи Запорізької областей. І сьогоднішній день теж, до речі, не був винятком, ми почали спілкуватися з Олександром Кужель саме про забруднення в Дніпропетровській і Запорізькій областях.

Шлях екологічної модернізації підприємств – це шлях, який свого часу успішно пройшов Європейський Союз. І, звичайно, екологічний податок повинен бути одним з інструментів, для того щоб підприємства-забруднювачі якомога швидше почали рухатися цим шляхом. Це нормальна практика для провідних країн світу, відповідно підприємства, які хочуть бути конкурентними в сучасному світі,

повинні рухатися шляхом модернізації свого виробництва. На жаль, як я вже сказав, величезні суми екологічного податку не освоюються, але цей податок насправді не відіграє також і свою основну функцію – стимулювання підприємств до зменшення негативного впливу, бо його ставка є настільки мізерною порівняно з необхідними інвестиціями, що підприємці воліють більше не інвестувати.

Розуміючи такий стан справ, Міністерство екології та природних ресурсів у співпраці з державним банком «Укргазбанк» та Міжнародною фінансовою корпорацією (*IFC*) минулого року підписали меморандум про співпрацю, і сьогодні ми вже можемо говорити про перші здешевлені кредити для екологічної модернізації українських підприємств, які є забруднювачами навколишнього природного середовища. Думаю, ми повинні розвивати цей інструмент і, можливо, розглянути можливість застосування саме цих невикористаних фінансових інструментів для стимулювання такого процесу.

Також я хотів би, виступаючи з цієї високої трибуни, проанонсувати, що Міністерство екології та природних ресурсів оновило перелік найбільших забруднювачів атмосферного повітря, води та ґрунтів. Наступного тижня ми оприлюднимо цей перелік, зокрема, буде оприлюднена інформація, які викиди чи скиди здійснюються, у тому числі порівняно з відповідними показниками тих самих підприємств минулого року.

Оскільки ставка екологічного податку вкрай низька, я про це згадував, щоб стати стимулюючим фактором для переоснащення виробництва, ставка має бути підвищена. В Україні десятиліттями зберігається певна тенденція до руйнування і незворотності втрат довкілля. Сподіваюся, що цей інструмент – екологічний податок стане нам у допомозі для вирішення екологічних проблем.

При цьому в процесі змін бюджетного законодавства Мінприроди втратило основний цільовий фінансовий ресурс – екологічний податок, спрямований до спеціального фонду державного бюджету. Це був інструмент фінансування природоохоронних заходів загальнодержавного, регіонального та місцевого рівнів. На жаль, із зростанням надходжень від екологічного податку, зрештою, зростає і актуальність, оскільки ми розуміємо, що збільшення викидів веде до збільшення екологічного податку і, відповідно, до зростання потреби у здійсненні природоохоронних заходів.

Відповідно ми спостерігаємо збільшення кількості запитів до Мінприроди щодо співфінансування природоохоронних заходів. Так, наприклад, торік до нас надійшло 598 запитів на загальну суму 4 мільярди 623 мільйони гривень – майже така сама сума, як сплачено екологічного податку загалом в Україні. Однак, як я вже вас, шановні народні депутати, інформував, лише 20 відсотків цієї суми зараховуються до загального фонду державного бюджету, і лише четверта частина цього була скерована Законом України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» до Мінприроди для фінансування природоохоронної програми.

Також я хотів би сказати, що впродовж 2014, 2015 і 2016 років українське законодавство змінювалося, відповідно змінювалися база оподаткування, ставки, рахунки, куди зараховуються ці кошти. Надходження екологічного податку до державного бюджету та його розподіл між державним та місцевими бюджетами за останні три роки чітко продемонстровано на слайді. На жаль, його вже перегорнули, якщо можна, прошу повернути слайд. Так, дякую.

Попри позитивні тенденції фінансової децентралізації та зростання надходжень екологічного податку, маємо відзначити таке.

Відсутність консолідації між спеціальними фондами місцевих бюджетів різних рівнів. Дохідна частина спеціального фонду обласного бюджету, нагадую, 55 відсотків і 25 відсотків – місцеві бюджети. Вони працюють дуже часто відірвано і не забезпечують досягнення спільної мети.

Відсутність досконалого бюджетного законодавства в частині адміністрування екологічного податку. Це ми спостерігаємо, аналізуючи надходження податку в різних областях.

Відсутність механізму ефективного використання органами місцевого самоврядування екологічного податку. Як я вже казав, лише 32 відсотки цих коштів минулого року були скеровані на здійснення природоохоронних заходів, тоді як ми бачимо страшні, ганебні ситуації на річках України. Зокрема, минулої п'ятниці на «годині запитань до Уряду» ми говорили про таку історію в Житомирській і Хмельницькій областях, на річках Случ і Хомора. На жаль, замість того, щоб вирішувати екологічні проблеми, органи місцевого самоврядування заморожують відповідні кошти, які ще з минулого року досі залишаються на їхніх рахунках і не використані.

Оскільки урядом визначено пріоритетні напрями роботи в усіх сферах, зокрема і в природоохоронній, і ці пріоритети визначені на короткострокову перспективу – три роки, вважаю за доцільне говорити також про формування середньотермінових спеціальних пріоритетних програм, які фінансуватимуться за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів і зможуть досягти більшого ефекту.

Дотримуючись норм європейських директив та сучасних природоохоронних принципів, вважаємо за необхідне запровадити європейський принцип «забруднювач платить», що, зокрема, передбачає екологічну модернізацію підприємств та сплату внесків за забруднення всіх типів. Скажімо, у 2015 році з-під сплати цього податку були виведені транспортні засоби, тобто рухомі забруднювачі, хоча, шановні народні депутати, хочу вам доповісти, що близько 80 відсотків забруднення атмосферного повітря в середньостатистичних українських містах – це забруднення, спричинене транспортом, приватним і муніципальним.

Зауважу, що в країнах Європейського Союзу є досить висока ставка та широка база екологічного оподаткування, зокрема високі надходження від так званого паливного податку, яким оподатковуються різні типи двигунів і різні види палива.

Оскільки найбільшим забруднювачем атмосферного повітря є саме транспортні засоби, вважаю за доцільне повернутися до розгляду питання про розширення бази оподаткування екологічним податком саме за рахунок пересувних джерел забруднення, тобто транспорту.

Підсумовуючи, я хотів би сказати, що є необхідність вдосконалення бюджетного та податкового законодавства в частині посилення фінансової дисципліни, підвищення ставки екологічного податку та розширення бази оподаткування. Це тема, яку ми спільно маємо ще раз обговорити і, можливо, модернізувати українське законодавство.

Вважаю, що ситуація назріла для запровадження нових стимулюючих інструментів з метою екологічної модернізації підприємств-забруднювачів. Певний досвід, як я вже доповідав, в українського уряду є, але ми повинні рухатися далі, і в цьому, звичайно, потрібна підтримка і допомога українського парламенту.

Щодо механізму розподілу коштів між місцевими бюджетами. Аналізуючи статистику за останні три роки, вважаю, є підстави говорити про те, що цей механізм потребує удосконалення.

На завершення хотів би сказати, що вкрай важливо забезпечити належний контроль за цільовим використанням і за ефективністю використання коштів із спеціального фонду місцевих бюджетів та з державного бюджету. Над цим Міністерство екології та природних ресурсів працює і буде пропонувати свої механізми уряду та парламенту.

Завершуючи, ще раз хотів би сказати, що Україна рухається в напрямі розуміння пріоритетності захисту навколишнього природного середовища, оскільки всі наукові дослідження свідчать, що тривалість життя кожного громадянина на 80 відсотків залежить від стилю життя і умов, в яких ми живемо, і лише 20 відсотків – це справа системи охорони здоров'я, над реформою якої парламент разом з урядом теж працює. Тому у спільній роботі ми досягнемо перемоги.

Дуже дякую за підтримку і сподіваюся, що наступного пленарного тижня у нас знайдеться можливість розглянути ще декілька законопроектів, які стосуються реформи у природоохоронній сфері. Дякую (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Остапе Михайловичу.

Переходимо до запитань. Прошу всіх народних депутатів, які мають бажання поставити запитання членам уряду, приготуватися до запису. Нагадую, що запис відбувається на виступи народних депутатів, а не представників фракцій. Тобто якщо якась фракція не потрапить, це не буде підставою для того, щоб вимагати слова. Отже, готові? Прошу записатися на запитання до уряду.

Мороко Юрій Миколайович, «Опозиційний блок».

МОРОКО Ю.М., член Комітету Верховної Ради України з питань інформатизації та зв'язку (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Опозиційний блок»). Прошу передати слово Шурме.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Шурма. Будь ласка.

ШУРМА І.М., член Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Опозиційний блок»). Фракція «Опозиційний блок». Шановний Володимире Борисовичу, «Опозиційний блок» звертається особисто до вас з одним питанням. Передусім ми хочемо подякувати вам за те, що 16 квітня на засіданні Кабінету Міністрів ви прийняли державницьке рішення передати державну установу «Науково-дослідний інститут епідеміології» на баланс медичного університету. Зберігаємо науку, зберігаємо покращені умови для роботи. Для того щоб це зафункціонувало, потрібен відповідний наказ Міністерства охорони здоров'я – про передачу на баланс університету і про створення інвентаризаційної комісії. Минуло більш як 70 днів, такого наказу немає. Він лежить у них під сукном. Я звертаюся до вас із запитанням: як ви вважаєте, це така прихована форма вимагати хабар у тих людей, які чекають на це рішення, чи це саботування вашого рішення? Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Володимире Борисовичу.
Уляна Супрун. Будь ласка.

СУПРУН У., виконувач обов'язків міністра охорони здоров'я України. Дякую за запитання. Ми завершили роботу над тим наказом, бо за ним передається не лише ця одна лабораторія, а всі лабораторії Державної санітарно-епідеміологічної служби – більше 25 обласних і 800 районних. Ми зараз завершили роботу, як і кому передаються ці лабораторії, на наступному тижні повинні вже мати підпис. Ми підтримуємо передачу цієї лабораторії, бо там буде продовжуватися наука, по-перше, а по-друге, це дуже важливо для біобезпеки нашої країни. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Тимошенко Юрій Володимирович передає слово Максиму Бурбаку. Прошу, пане Максиме.

БУРБАК М.Ю., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю (одномандатний виборчий округ №204, Чернівецька область, політична партія

«Народний фронт»). Доброго дня! У мене запитання до представників Міністерства внутрішніх справ. Всі ми дізналися, що вчора вночі було розкрито чергову «кремлівську консерву», яка брала хабарі за те, щоб публікувати численні фейки в засобах масової інформації. Пане Вадиме, будь ласка, повідомте нам про цю успішну операцію. В якому стані зараз розслідування? Хто був задіяний? І найголовніше: які наступні дії у відстоюванні інформаційного простору нашої держави? Дякую.

ТРОЯН В.А., *заступник міністра внутрішніх справ України*. Доброго дня! Дякую за запитання. Так, вчора прокуратурою міста Києва спільно з слідчим управлінням Головного управління Національної поліції у місті Києві були затримані два злодії, які вимагали хабар у народного депутата Лінька. На передачі 10 тисяч доларів вони були затримані у порядку статті 208 КПК України, зараз тривають слідчі дії. Завдяки тому, що народний депутат до нас звернувся ще 31 березня, за три місяці проведені слідчі та негласні слідчі дії, і дана справа, я думаю, дійде до логічного кінця (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Княжицький Микола Леонідович. Будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л., *голова Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Народний фронт»)*. Дякую. Шановний Володимире Борисовичу, я хочу звернути вашу увагу. Щойно говорив з паном Степаном Кубівим, він обіцяв допомогу. Останнє засідання нашого комітету було присвячено кричущій ситуації, яка склалася з Центральним державним архівом-музеєм літератури і мистецтва України. Цей архів знаходиться на території Софії Київської. У вересні закінчується договір оренди, він розміщується в жахливому аварійному приміщенні, і досі не вирішено питання, куди можна переселити цей архів. До нас і до вас звернулися представники української культури, члени сімей визначних українських письменників з турботою, що цей унікальний архів просто може бути знищений. Я дуже прошу вас, ми вже домовилися з паном Степаном про це, провести нараду і вирішити питання, куди

пересилити цей архів. Це має бути належно пристосоване приміщення, тому що це справді велике національне надбання. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костенко Павло Петрович. Будь ласка.

КОСТЕНКО П.П., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Прошу передати слово Єгору Соболеву.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Увімкніть мікрофон Єгора Соболева.

СОБОЛЄВ Є.В., голова Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). У мене три запитання до уряду від фракції «Об'єднання «Самопоміч».

Перше запитання. Вчора Міністерство внутрішніх справ обіцяло оприлюднити інформацію, що сталося з Юрієм Голубаном, який у формі офіцера української поліції виступав у Верховній Раді, а потім був ідентифікований серед зрадників України з батальйону «Восток».

Друге запитання. Коли уряд зробить справжню перевірку тих, хто отримує соціальну допомогу, щоб десятки мільярдів гривень, які затверджуються від імені платників податків, справді доходили до людей?

І третє запитання. Пане Прем'єр-міністре, хочу від вас отримати відповідь, і не тільки я: що заважає вашому уряду без махновщини, без нових дій заборонити імпорту російського вугілля? Чому ми й надалі дозволяємо фінансувати агресора?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, пане Троян. Вчора ми домовлялися, що це питання прозвучить і буде відповідь. Будь ласка.

ТРОЯН В.А. Дякую за запитання. Інформую вас про те, що полковник поліції Голубан Юрій Степанович працює командиром роти поліції особливого призначення Головного управління Національної

поліції в Донецькій області. Зараз він подав документи на переведення до Київської області, в навчальний центр.

Що стосується Голубана і проведення службової перевірки, службового розслідування. Ми направили матеріали до Служби безпеки України, яка повинна вирішити, чи був він злочинцем, чи ні. Я вам скажу від себе, як доброволець, який теж воював, як і багато депутатів тут добровольці. Чому всі його підтримують? Тільки тому, що ми бачили його на передовій, із зброєю проти ворога. А якщо СБУ доведе такі речі, тоді можна виносити політично їх. А зараз я як військовий скажу вам прямо: він служить у нас і буде служити, поки вина його не буде доведена. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Від Радикальної партії Юзькова Тетяна Леонідівна передає слово Олегові Ляшку.

Перепрошую, ще Прем'єр-міністр, так. Володимире Борисовичу, вам слово.

ГРОЙСМАН В.Б., Прем'єр-міністр України. Доброго дня, вельмишановні колеги народні депутати! Вельмишановний пане Голово Верховної Ради України! За інформацією Міністерства енергетики та вугільної промисловості, жодна державна компанія не закуповує вугілля у країни-агресора. Це перша позиція.

Друге. Уряд вживає всіх заходів для диверсифікації постачання вугілля.

І третє. Ми робимо заміщення вугілля іншими видами палива, особливо антрацитної групи, яка сьогодні знаходиться в українських копалинах, які вкрадені російськими бойовиками за допомогою деяких українських псевдопатріотів. Тому ми сьогодні системно займаємося нашою безпекою.

А що стосується махновщини, то я глибоко переконаний у тому, що нам усім, а надто народним депутатам України, треба читати українське законодавство і бути прикладом для всіх українців у його дотриманні, а не махати своїм мандатом і ходити бравувати своєю недоторканністю (*Оплески*). Зніміть недоторканність, покладіть мандат, станьте рівними перед законом, як і Прем'єр-міністр, який не має

жодної недоторканності (у нас в уряді абсолютно всі доторканні), і тоді займайтеся своєю громадською діяльністю. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ляшко Олег Валерійович.

ЛЯШКО О.В., член Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка). Радикальна партія. Шановний пане Прем'єр-міністре, я звертаюся до вас із традиційним питанням. Єдина можливість вирвати Україну з бідності – це радикально підвищити заробітні плати, інші доходи громадян. Запропонована вами на 2018 рік мінімальна зарплата у розмірі 3700 гривень – це є нікчемно, це подачка. Такими темпами ми ніколи не забезпечимо, щоб українці мали можливість годувати свою сім'ю. Ми наполягаємо на тому, щоб з 1 жовтня встановити мінімальну заробітну плату на рівні 5 тисяч гривень на місяць, а з 2018 року підняти ще на 1,5 тисячі гривень.

Те саме з пенсіями. На сьогодні в бюджеті Пенсійного фонду є додаткові 11 мільярдів гривень. Ми вимагаємо від вас, не зволікаючи до осені, вже зараз перерахувати пенсії, осучаснити їх і дати людям нормальні пенсії. Це єдина можливість подолати бідність, зробити міцною нашу країну, щоб люди заробляли і мали роботу.

ГРОЙСМАН В.Б. Дуже дякую за ваше запитання, вельмишановний Олегу Валерійовичу. Насамперед, шановні колеги народні депутати, я хочу подякувати вам за вчорашнє рішення, всім фракціям, всім позафракційним депутатам, які підтримали за основу і в цілому Закон України «Про внесення змін до Закону України про Державний бюджет України на 2017 рік». Це насправді дуже важливе рішення, яке вчора важливо було прийняти з державницької позиції. На превеликий жаль, ми отримали лише 204 голоси, більшістю голосів прийняли за основу і таким чином на три тижні відсунули можливість фінансування всіх нагальних питань.

Наголошую, там пільги і субсидії, там заробітна плата медиків, там фінансування Національної академії медичних наук, там будівництво дороги Львів – Тернопіль – Хмельницький – Вінниця – Умань – Одеса – Миколаїв, там дуже важливе питання, друзі, 100 мільйонів

для лікування онкохворих за кордоном, які чекають буквально кожного дня на це рішення, там заробітна плата українських шахтарів, там засоби індивідуального захисту шахтарів, там багато того, на що чекають люди. І я розраховував на те, що вчора ми консолідовано приймемо це рішення. На превеликий жаль, цього не відбулося. Ну що ж, доведеться це рішення приймати через два тижні, іншого варіанта немає, два тижні парламент не працюватиме в пленарному режимі.

Шановні колеги народні депутати, а звідки взялися ці 25 мільярдів, які ми направили до перерозподілу? Хочу вам сказати, що це не кошти спецконфіскації, це кошти від зростання національної економіки. І початок зростання національної економіки – це результат системних кроків і попереднього уряду Яценюка (*Оплески*), і нашого уряду, завдання якого – відновлення економічного зростання. Ми приймали дуже важкі рішення і дуже складні, але це дало нам можливість стабілізувати ситуацію. Тепер наше завдання – пришвидшити економічне зростання.

Отже, детінізація і зростання економіки дали нам можливість лише за п'ять місяців, друзі, перевиконати бюджет на 25 мільярдів гривень. І це не кінець, це тільки початок. Колеги, далі нам потрібні реформи, які забезпечать макроекономічну стабілізацію. Нам потрібні макроекономічна стабілізація та економічне зростання не на один рік, а на довгострокову перспективу.

Що стосується мінімальної заробітної плати. Шановні колеги народні депутати! Шановний Олегу Валерійовичу! Ви ж знаєте, що як ніхто інший, я переживаю і докладаю всіх зусиль для того, щоб підвищувати соціальні стандарти. Але ми насправді можемо це зробити, якщо казати абсолютно чесно, тільки спираючись на зростання національної економіки. Пришвидшене зростання дасть більше ресурсів, і зрозуміло, кому ми маємо віддати ці ресурси – працюючій людині і українському пенсіонеру. Це те, що ми з вами маємо виконати. Однак, поряд з тим, ми маємо забезпечувати модернізацію країни. Нам потрібні нові шляхи, нам потрібні нові котельні, нам потрібна енергоефективність, нам потрібні нові лікарні, нові школи, нові садочки – все те, що робить життя в країні достойним. І за великим рахунком, наше з вами спільне завдання – побудувати таку Україну, в якій хочеться жити, в якій є можливості і створювати родину, і працювати, і забезпечувати хоча б мінімальні свої потреби.

Так от наш уряд спільно з вами, я дякую всім, хто підтримав це рішення, запровадив підвищення вдвічі мінімальної заробітної плати. Якщо ви пам'ятаєте, ще до 1 грудня 2016 року мінімальна заробітна плата в Україні дорівнювала 1450 гривень, а сьогодні – вже 3200 гривень. Це те, що ми зробили, важливий крок. І ми розуміємо, що треба утримувати баланс між тим, що необхідно зробити, і тим, що може опрацювати національна економіка, тому що бізнес має отримати можливості виплачувати таку заробітну плату. Тому процес подальшого підвищення буде більш плавним, для того щоб не зірвати інфляцію, для того щоб не зупинити економічне зростання, оскільки це все дуже пов'язано.

А тепер що стосується, друзі, пенсій і пенсійної реформи. Підняти пенсії – це питання номер один, 80 відсотків українських громадян – пенсіонерів живуть на мінімальну пенсію. Абсолютно справедливо підняти їм пенсії, і ми як уряд це можемо зробити. Але хочу підкреслити: наше завдання – не тільки підвищити пенсії, а й забезпечити їх виплату, до того ж не тільки цього року і наступного, а й десятиліття вперед. Для цього нам потрібно забезпечити фінансову стабільність пенсійної системи України.

Що для цього потрібно? Треба ліквідувати дефіцит Пенсійного фонду. Друзі, дефіцит Пенсійного фонду на сьогодні становить 5,5 мільярда доларів. Це гроші, яких немає, це 141 мільярд гривень, які ми сьогодні із загального фонду бюджету, відриваючи ці кошти від економіки, від безпеки, від охорони здоров'я, від освіти, від усіх напрямів життя українських громадян, направляємо тільки на те, щоб закрити дефіцит Пенсійного фонду. Наше завдання – ліквідувати дефіцит, при тому щоб люди отримували пенсії стабільно. І уряд запропонував рішення, реформу, яка є достатньо досконалою, виходячи з сьогоднішніх потреб.

Що це дасть можливість? Це дасть можливість з 1 жовтня, поперше, підвищити пенсії 9 мільйонам пенсіонерів.

По-друге, я обіцяв це з цієї трибуни, ми зразу зможемо перейти до наступного етапу – після цієї реформи ми підвищимо пенсії українським військовослужбовцям, це наше зобов'язання.

Ми скасуємо оподаткування пенсій.

Ми залишаємо загальний пенсійний вік 60 років.

Ми повертаємо повагу до працюючої людини. Тому що пенсія – це не соціальна допомога, це те, що людина заробляє своєю працею, ми не маємо у людини праці забирати половину пенсії, щоб віддати неробі. Ми маємо людині праці віддати повну пенсію, а якщо людина не працювала з тих чи інших причин – дати їй соціальну допомогу. І цю соціальну допомогу ми виписали як рішення в законопроекті «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій».

Єдине, про що я вас прошу, друзі: будь ласка, давайте не будемо дивитися на політичну кон'юнктуру, давайте приймати справді державницькі рішення, які змінять нашу країну. І я дуже вас просив би знайти в собі силу, політичне лідерство для того, щоб прийняти цю пенсійну реформу, не плутати поняття підвищення пенсії із зміною системи, яка дасть можливість людям отримати не тільки підвищення пенсії, а й отримувати ці пенсії. Це наша з вами відповідальність.

Все, що робили в пенсійній системі десятиліттями, – це знищували пенсійну систему України. І ви бачите, сьогодні пенсіонери живуть надзвичайно бідно. Я переконаний, що після прийняття пенсійної реформи, хоч як важко нам буде, українські пенсіонери нам скажуть тепле «дякую» за те, що ми прийняли відповідальне рішення, і їхнє життя від жовтня почне змінюватися, чи не вперше, у кращий бік. Я прошу вас усіх підтримати це рішення. Дякую за увагу (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Матківський Богдан передає слово для запитання Мусію.

МУСІЙ О.С., *заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я (одномандатний виборчий округ №124, Львівська область, самовисуванець).* Доброго дня, Володимире Борисовичу! Шановний пане Прем'єр-міністре, у мене до вас запитання щодо ситуації, яка складається з керівництвом надзвичайно важливого Міністерства охорони здоров'я. Ви знаєте, що особа, яка в нелегітимний спосіб займає цю посаду, і ви це добре знаєте, бо немає такого прецеденту, щоб людина впродовж 10 місяців без подання займала посаду міністра, продовжує дурити український народ під вашим іменем.

Спочатку було 210 гривень на пацієнта на рік, тепер стало 480 гривень, а насправді – нуль. Реформа охорони здоров'я мала бути запущена з 1 липня обіцянками великими. Тепер, два дні тому, виконувач обов'язків міністра заявляє, що вона вже буде з 1 січня або невідомо коли.

Скажіть, будь ласка, доки нелегітимна особа буде займати посаду у вашому уряді? Ви обіцяєте, що це питання коаліції, що ви здатні внести. Чи ви не можете навіть виконати елементарну норму Конституції і закону і внести легітимну особу на затвердження?

СУПРУН У. Доброго дня! Хочу, по-перше, дати зауваження, що ми хотіли розпочати зміну системи фінансування охорони здоров'я на первинній ланці з 1 липня, але робоча група депутатів, які розробили законопроект, який був поданий у Верховну Раду і пройшов перше читання, відтермінувала на 1 січня 2018 року.

По-друге, щодо розрахунків. Ми кожного року будемо змінювати розрахунки відповідно до можливостей бюджету. Як сказав Прем'єр-міністр, наша економіка зростає, буде більше коштів на охорону здоров'я. Також ми маємо план, вже узгоджений з Міністерством фінансів і з Кабінетом Міністрів, що кожного року будемо підвищувати рівень фінансування нашої медичної системи, зокрема первинної ланки. Думаю, якщо наші народні депутати підтримають у другому читанні законопроект «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів» ([№6327](#)), ми побачимо вже цього року зміни на первинній ланці. Ми вже запустили електронну систему охорони здоров'я, вчора була прес-конференція, показували, як медичні заклади реєструються, з 15 липня будуть реєструватися лікарі, і з 1 січня 2018 року будемо реєструвати пацієнтів.

Дякую вам за підтримку в першому читанні законопроекту №6327. Ми бачимо, що народні депутати розуміють, що треба змінити систему охорони здоров'я, вона не працює. Дякую за вашу підтримку і сподіваюся, що ви і в другому читанні підтримаєте законопроект №6327. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Савченко Надія Вікторівна.

САВЧЕНКО Н.В., член Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Три запитання до міністра екології та природних ресурсів. Дякую вам за доповідь з картинками.

Скажіть, будь ласка, чи відома вам ситуація з екологічною катастрофою в місті Чорноморську Одеської області, де відбувається зсув берегової лінії через корумповані дії мера, злочинні дії, який дозволив використовувати прибережну смугу для забудови? Відбувається зсув ґрунту. Як ви збираєтеся укріплювати берегову лінію? Як ви збираєтеся відселити людей, які терплять екологічну катастрофу?

Запитання друге. Що збирається робити ваше міністерство (чи має якийсь план, перспективу, реформу) для вирішення сміттевого питання не тільки у Львові, а й в усій Україні? Чи збираєтеся ви поширювати досвід, наприклад, міста Южноукраїнська Миколаївської області, де роздільно збирають сміття, де переробляють сміття на паливо, використовують для годування тварин, для бездомних, та інших таких програм?

І третє запитання: як складаються зараз обставини з накриттям саркофагом Чорнобильської АЕС, і в якому стані решта атомних об'єктів в Україні? Дякую.

СЕМЕРАК О.М. Пані Надіє, дякую вам за запитання. Напевно, я почну з третього, оскільки лише воно торкається повноважень Міністерства екології та природних ресурсів, але поговоримо про всі.

Що стосується Чорнобиля і нового безпечного конфайнменту. У листопаді 2016 року відбулося насунання нової арки безпечного конфайнменту над саркофагом четвертого енергоблоку. Це результат грандіозної роботи, яка пророблена Україною та нашими міжнародними партнерами. У листопаді цього року ми за планом повинні завершити роботу щодо пусконаладжувальних регламентів і ввести в експлуатацію новий безпечний конфайнмент, який розрахований щонайменше на 100 років. Після цього ми будемо використовувати механізми, які є в новому безпечному конфайнменті, для початку розбирання старого. Наша мета – зробити цей майданчик абсолютно чистим, екологічно безпечною ділянкою. На це, звичайно, потрібно доволі багато часу і, очевидно, багато ресурсу, але ми рухаємося

згідно із встановленим планом, максимально забезпечуємо рівень безпеки на майданчику Чорнобильської станції і, зрештою, мінімізацію та недопущення негативного впливу на іншу територію.

Що стосується сміття. Звичайно, це повноваження органів місцевого самоврядування, але Міністерство екології та природних ресурсів слідкує за дотриманням впливу на навколишнє природне середовище, і після катастрофи, яка сталася на львівському сміттєзвалищі, вперше за 25 років Мінприроди у співпраці з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, з міжнародними партнерами підготувало нову стратегію поводження з відходами. У співпраці з народними депутатами підготовлені зміни до законодавства, що змінять концепцію державної політики у сфері поводження з відходами. Відходи поділяються на шість розділів, один із яких – це муніципальне сміття, або тверді побутові відходи.

Сподіваюся, ви слідкуєте за ситуацією у місті Львові і знаєте, що на цьому тижні відбулося виїзне засідання, яке очолював віцепрем'єр-міністр України Геннадій Зубко. Після цього вчора відбулося засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. Були розроблені швидкі дії для того, щоб допомогти місту Львову і вивезти сміття з міста. Думаю, що очільники, які працювали в цій комісії, могли б детальніше вам про це розповісти.

Щодо лінії моря. Я класифікував би це, очевидно, як ерозію берегової лінії. Ми сфокусуємо увагу на цій ситуації, і детальніше я вам доповім трошки пізніше про результати роботи в межах нашої компетенції і компетенції інших органів, про результат роботи яких мені наразі невідомо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ілленко Андрій Юрійович.

ІЛЛЕНКО А.Ю., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя (одномандатний виборчий округ №215, м. Київ, політична партія «Всеукраїнське об'єднання «Свобода»). Всеукраїнське об'єднання «Свобода». У мене запитання до уряду загалом і до Міністерства юстиції зокрема. У вас там

є заступник міністра Петухов, який розсилає до центральних органів виконавчої влади листи про те, що будуть відбуватися засідання тематичних груп для обговорення актуальних питань Міністерства юстиції, запрошує туди представників виконавчої влади, правоохоронних органів. Зокрема, 29 червня має відбутися засідання тематичної групи, де буде обговорюватися вжиття заходів щодо запобігання інтеграції націоналістичних ідей у політичні платформи громадських об'єднань. Пояснить, будь ласка, що це за маразм взагалі! Це порушення Конституції, переслідування за ознакою політичних поглядів. Якщо там люди не розбираються, що є що, то можна прийти лекцію прочитати, чим відрізняється націоналізм від якихось тоталітарних ідеологій. І чим взагалі займається Міністерство юстиції – пропагандою «руського мира» чи переслідуванням людей за їхні ідеологічні погляди? Дайте, будь ласка, відповідь.

СЕВОСТЬЯНОВА Н.І., *перший заступник міністра юстиції України*. Дякую за запитання, шановний народний депутате. У Міністерстві юстиції жодним чином ніколи ніякі питання щодо утисків прав людини або громадянина не будуть підняті. Якщо є засідання тематичної групи з таким порядком денним, очевидно, хтось із громадських організацій запропонував провести обговорення цієї тематики. Це жодним чином не означає, що такі рішення будуть прийняті або що вони підтримуються Міністерством юстиції.

Зі свого боку ми завжди відкриті до будь-яких дискусій, особливо якщо це стосується виконання Національної стратегії у сфері прав людини, у цьому процесі беруть участь 220 неурядових організацій, які можуть мати різні погляди, але на цьому майданчику вони будуть відфільтровані. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Отже, хочу повідомити, що залишилося 3 хвилини, тому ще буде поставлено три запитання – Литвин, Тарасюк, Кодола. Добре, і Гопко, я продовжу відповідно час. Литвин, Тарасюк, Кодола, Гопко – і на цьому ми завершимо «годину запитань до Уряду».

Литвин Володимир Михайлович. Будь ласка.

ЛИТВИН В.М., член Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти (одномандатний виборчий округ №65, Житомирська область, самовисуванець). Шановний Володимире Борисовичу, у мене три запитання невеликі.

Перше. Ми тут заслухали гарну доповідь з приводу екологічної ситуації, але екологічна ситуація в Україні складається з локальних проблем. Отруєння річок Хомора і Случ. Уже рік триває переписка з цього приводу, десятки запитів і звернень, реакції – нуль. Сморід, люди не можуть пити воду, не можуть навіть поїти худобу. На останній запит, вже минув місяць, жодної відповіді немає. У кращому разі відписки. Будь ласка, візьміть цю проблему під контроль.

Друга проблема – жахливі дороги в Житомирській області. Періодично кошти виділяються, але потім вони знімаються. Наприклад, дорога Новоград-Волинський – Коростень. Там не дорога, а напрямок, хоч це дорога державного значення. Я розумію, що роблять дороги на окремих напрямках, але не там, де потрібно...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, 30 секунд.

ЛИТВИН В.М. Третє запитання. При внесенні змін до бюджету, Володимире Борисовичу, не було врахована потреба Київського національного університету – на зарплату не вистачає 43 мільйони гривень. Була обіцянка Міністерства фінансів, що при внесенні змін до бюджету ці кошти будуть враховані.

Також було обіцяно, що буде виділено 10-15 мільйонів на будівництво хірургічного корпусу в Новограді-Волинському. Це госпітальний округ, і там...

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую, вельмишановний Володимире Михайловичу. Що стосується річок, які ви назвали, я зараз дам доручення міністру екології та природних ресурсів, щоб він опрацював це питання разом з вами, і ми подивилися, що можна зробити для вирішення цієї проблеми.

Друга позиція. Володимире Михайловичу, ви як ніхто інший знаєте, в якому стані українські дороги. Ви багато років працювали в українській владі і бачили, що, на превеликий жаль, при прийнятті бюджетів українські дороги ніколи не були пріоритетом. І тому, як

наслідок, вони за десятки років були знищені. Немає в Україні доріг, які не потрібно ремонтувати, 95 відсотків доріг знаходяться у важкому стані. Це відбулося не вчора, не два роки тому, це результат системного недофінансування, системних зловживань на цих питаннях, які були десятиріччями.

Що ми зробили зараз? Ми відновили масштабне будівництво і реконструкцію доріг в Україні. Ми втричі збільшили фінансування, втричі збільшили обсяги і вже в цьому році почали вирішувати цю проблему. От ви сказали, мовляв, ремонтуєте, але не там, де треба. Це неправда. Там, де проходять ремонтні роботи, по всіх напрямках, – це там, де потрібно робити ремонт. Можливо, не там, де вам треба – ну, така справа... За 5-7 років ми зможемо навести лад на українських дорогах, це я вам обіцяю, але треба дочекатися своєї черги. Треба розвивати національну економіку, треба приймати відповідальні рішення для того, щоб ми могли збільшувати фінансування на українські дороги.

Що стосується фінансування університету, я перевірю цю інформацію. Хочу вас одразу поінформувати про те, що на вересень ми будемо готувати чергові зміни до державного бюджету, я про це вчора казав із трибуни, у тому числі врахуємо потреби вищої школи.

Звідки виникають сьогодні потреби додаткового фінансування? Не всі сфери хочуть реформуватися, не всі сфери хочуть детально формувати свої видаткові частини, і там є проблеми. Тому ми будемо допомагати їх вирішувати, але будемо наполягати на тому... Це не стосується вищої школи, це стосується багатьох інших напрямів, і ми будемо наполягати на тому, щоб люди, які відповідають за витрачання коштів на місцях, витрачали їх раціонально і дуже ефективно. Дякую.

І щодо річок Остап Михайлович відповідь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Остап Семерак. Будь ласка.

СЕМЕРАК О.М. Шановний Володимире Михайловичу! Проблема, яку ви піднімаєте щодо річок Случ і Хомора, – це наш спільний біль. Насправді проблема, яка там існує, під постійним моніторингом Міністерства екології та природних ресурсів, Державної екологічної інспекції. Минулого пленарного тижня, у п'ятницю, ми з вами про це

говорили і домовилися провести виїзне засідання обласних техногенних комісій. Воно відбулося, ми запрошували і народних депутатів, передовсім обраних від Житомирщини та Хмельниччини, на жаль, лише представники «Народного фронту» взяли участь у засіданні. Дякую фракції «Народний фронт». Але хотів би сказати про те, що, на жаль, та робота, яка проведена, показує, що обласні державні адміністрації вкрай беззубо поводяться в захисті цих двох річок.

Постійні перевірки Державної екологічної інспекції, яка проводить їх впродовж останніх двох років, свідчать про те, що підприємство «Понінківська картонно-паперова фабрика» здійснює у річку перевищені викиди, щонайменше за семи пунктами, що призводить до гибелі річки і риби, загрози отруєння мешканців.

На жаль, фабрика за останній рік єдине що зробила – це змінила свою назву, а не побудувала очисних споруд, які там відсутні. У зв'язку з цим Державна екологічна інспекція винесла припис про анулювання дозволу на здійснення діяльності цим підприємством. Проте ми дуже хотіли б, щоб нашими партнерами були органи місцевого самоврядування, у тому числі, Володимире Михайловичу, я дуже ціную вашу увагу до цієї проблеми і дуже сподіваюся, що нам спільно у продовження вдасться або зупинити діяльність цього підприємства, поки воно завдає шкоди навколишньому природному середовищу, або змусити його все-таки побудувати очисні споруди, яких, на жаль, досі не існує.

Тому ще раз дякую вам за допомогу і підтримку, сподіваюся, що на наш бік стануть і обласні державні адміністрації. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Борис Тарасюк передає слово для запитання Сергію Євтушку. Будь ласка.

ЄВТУШОК С.М., член Комітету Верховної Ради України з питань транспорту (одномандатний виборчий округ №156, Рівненська область, політична партія «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Фракція «Батьківщина». У мене запитання до Прем'єр-міністра України. Шановний Володимире Борисовичу, ми з вами, як і весь український народ, з підручників новітньої історії знаємо, як у 1932-1933 роках відбувався Голодомор. Коли на кордоні на залізниці стояли ешелони із зерном, борошном, а натомість влада, Сталін чинили геноцид українського народу.

Те саме зараз відбувається з благодійною діяльністю. Я звертаюся до вас персонально від імені всіх благодійників: зверніть, будь ласка, увагу на комісії з визнання вантажів, які повністю блокують надання благодійної допомоги. Там допомога учасникам АТО, всім соціально незахищеним категоріям громадян. Я хочу сказати, що замість того, аби інституалізувати цей процес, ми просто його блокуємо. Я хочу передати від усіх вітання колишньому міністру Павлу Розенкові, тому що при ньому працювалося...

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую, вельмишановний пане народний депутате. Ви згадали дуже трагічні моменти історії України, нашого народу. І я, напевно, скажу про те, що ми з вами маємо пам'ятати нашу історію і маємо зробити все, щоб на належному рівні вшанувати пам'ять невинно загиблих у роки Голодомору. Мені прикро, що за 25 років незалежності до сьогодні не завершено будівництво Меморіалу жертв Голодомору. Я закликаю весь український парламент підтримати зміни до бюджету, які ми вчора пропонували, там передбачено перші 50 мільйонів, щоб завершити будівництво цього меморіалу, і ми маємо це зробити, це наш обов'язок перед усіма невинно загиблими в той жахливий час. Вчора був день початку Другої світової війни. Скільки Україна вистраждала, скільки Україна втратила! Ми маємо берегти пам'ять про тих людей з великою шаную, повагою, і як нащадки все зробити для того, щоб ніхто ніколи не забув про ті трагічні моменти в історії України.

А тепер щодо гуманітарної допомоги. Друзі, є дві частини цього питання, і я хочу, щоб ви мене зараз почули і зрозуміли.

Є благодійна діяльність, і я обома руками її підтримую, готовий підтримати всі пропозиції, щоб зробити максимальну прозорість у цьому питанні, і прошу народних депутатів долучатися. Це перше. І дякую волонтерам, благодійним організаціям, які насправді чесно, совісно допомагають тим, кому треба допомагати.

Але у нас є й інша проблема, друзі. Під виглядом гуманітарної допомоги в Україну потрапляє контрабанда, яка не досягає основної мети гуманітарної допомоги. І тому я не казав би, що коли все їде – то це добре, бо це дуже ризиковано.

Я наполягаю на тому, що готовий отримати узгоджені пропозиції українського парламенту щодо системного вдосконалення і прозорості

роботи цих комісій, прозорості механізму, який ми маємо визначити відповідно до законодавства. Навіть більше того, закликаю вас це зробити, щоб процедури були публічні, відкриті, прості, і ми могли завжди підтримувати волонтерський рух і гуманітарну допомогу. Але я категорично проти того, щоб під прикриттям благодійності у нас розвивалися цілі клани контрабанди, і я думаю, що багато хто про це знає. Дякую за ваше запитання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кодола Олександр Михайлович.

КОДОЛА О.М., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства (одномандатний виборчий округ №209, Чернігівська область, політична партія «Народний фронт»). Чернігівщина, виборчий округ №209. Моє запитання стосується соціального захисту військовослужбовців. Держава гарантує учасникам бойових дій та інвалідам війни право на безоплатне санаторно-курортне лікування. Водночас до моїх громадських приймалень у Ніжині, Носівці, інших районах мого виборчого округу надходить дуже багато звернень від наших героїв, тому що станом на червень вони, фактично, позбавлені права на отримання санаторно-курортного лікування за рахунок державних коштів. І причиною, як ми з'ясували, є те, що Міністерство соціальної політики досі не затвердило наказ про визначення переліку базових послуг санаторно-курортного лікування. Тому запитання: які заходи вживаються для вирішення цієї проблеми, коли вона буде нарешті вирішена? Дякую.

РЕВА А.О., міністр соціальної політики України. Дякую за запитання. Що стосується того, чому наші військовослужбовці не в повному обсязі забезпечуються санаторно-курортним лікуванням. Причина не в наявності чи відсутності наказу, а в недостатньому фінансуванні. На жаль, з року в рік ця програма фінансується не більш як на 50 відсотків.

Що стосується наказу про перелік послуг, то він пов'язаний з тим, що ми переходимо на новий механізм забезпечення путівками. Замість проведення різних корупційних тендерів, де учасники борються між собою за прихильність чиновників, ми переходимо на

систему «гроші ходять за людиною». Тобто визначаємо суму, в межах якої можна закупити путівку за бажанням самого учасника АТО. На жаль, деякі наші учасники – санаторії включають до цього переліку не тільки класичні послуги, а й додаткові, і в результаті виходить так, що людина, маючи державні кошти, змушена ще й доплачувати приблизно половину. Так ось ми таких учасників відсікли від можливості заробляння на воїнах АТО. Зараз наказ знаходиться на погодженні в МОЗ і буде затверджений найближчими днями. І ще раз підкреслюю, що основна причина не в наказі, а в тому, що програма недостатньо фінансована. Я вас закликаю все-таки при розгляді проекту бюджету на наступний рік врахувати бюджетний запит міністерства в більшому обсязі, ніж на цей рік. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І останнє запитання. Ганна Гопко. Будь ласка.

ГОПКО Г.М., голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Я вважаю, що це моральний обов'язок – завершити будівництво Меморіалу жертв Голодомору до 85-ї річниці трагедії, ми це маємо зробити всі разом.

А тепер два короткі запитання. Перше щодо саміту «Східного партнерства», який відбудеться в листопаді у Брюсселі. Чи розробляє уряд своєрідний пакет інвестицій в інфраструктуру, механізми підтримки малого і середнього бізнесу – своєрідний План Маршалла для України, про який вже зараз говорять наші партнери з Литви, із Польщі? Я думаю, що після підписання Угоди про асоціацію, одержання безвізового режиму важливо представити наше бачення, що ми хочемо, аби економічне зростання було не 2-3 відсотки, а 6-8 відсотків, щоб вирвати державу з пастки бідності і щоб не було популізму. Ми про цей план вже говорили у Вашингтоні, цього тижня говорили в Берліні. Важливо від уряду представити, на які галузі це потрібно.

І друге коротке запитання. Ми зобов'язалися до 2020 року збільшити видобуток власного газу до 20 мільярдів кубометрів, але дозвільні процедури розтягуються на 3,5 року. А в Канаді – тиждень. Коли ми скоротимо процедури, якщо ми кажемо, що хочемо стати енергетично незалежними? Це запитання до міністра енергетики та вугільної промисловості. Дякую за відповідь.

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую за ваші запитання. І хочу подякувати голові Комітету Верховної Ради України у закордонних справах за велику роботу, яку проводить вона і колектив комітету.

Щодо підтримки України і представлення нашої країни у зовнішніх зносинах. Хочу підкреслити, що у нас є багато планів, але найголовніше – не народити новий план, а виконати те, що вже є. Ми як уряд затвердили наш план дій до 2020 року, який базується на багатьох сферах і має п'ять ключових пріоритетів: економічне зростання, розвиток людського капіталу, правосуддя, антикорупційна діяльність, питання національної безпеки і оборони. Тобто базові пріоритети визначені урядом, і ми їх реалізуємо.

Звісно, підтримка через інші інструменти важлива в реалізації цього плану, тому нам є про що говорити і що представити. Ми готуємося зараз до великої конференції, я маю надію, що ви теж будете присутні на ній. Це буде конференція у Лондоні, яку ми будемо проводити спільно з урядом Великобританії. Конференція присвячена Україні, реформам, стану справ і міжнародній підтримці України. Це також своєрідний крок на консолідацію цивілізованого світу на підтримку України. Тобто ми будемо рухатися цим шляхом, давайте об'єднувати зусилля і на парламентському рівні, і на інших міжнародних рівнях.

І щодо енергетики. Насправді треба спрощувати дозвільні процедури, потрібно коригувати національне законодавство. Але, шановні друзі, дозвільні процедури в цій сфері пов'язані з рішеннями не лише центральних органів виконавчої влади, а й органів місцевого самоврядування. А там іноді втручається так званий політичний чинник, який не завжди відповідає нашим національним інтересам щодо енергоефективності. Дякую за ваше запитання, будемо вносити спільні ініціативи щодо спрощення дозвільних процедур. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Отже, час, відведений для «години запитань до Уряду», вичерпаний. Дякую уряду, Прем'єр-міністрові за участь у дискусії. «Година запитань до Уряду» оголошується завершеною, подякуймо уряду за участь (*Оплески*).

Колеги, зараз у нас згідно з Регламентом зачитування депутатських запитів. Але перед тим як перейти до депутатських запитів, я хочу повідомити, що до президії надійшло звернення від двох фракцій про оголошення перерви, яку вони готові замінити на виступ з трибуни. Це фракції «Об'єднання «Самопоміч» і «Батьківщина»...

ЛЯШКО О.В. І Радикальна партія.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І фракція Радикальної партії.

Слово надається Руслану Сидоровичу. Будь ласка.

СИДОРОВИЧ Р.М., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Доброго дня! Я хочу зараз звернутися передовсім до громадян України. Біда, яка сталася у Львові, виявила проблему, яка є в усій державі, в усіх абсолютно містах. Коли сталася пожежа, і сміття стало неможливо вивозити на львівський полігон, Львів звернувся по допомогу до таких самих міст України. Сотні відповідей, які отримані на адресу міста Львова, свідчать про те, що всі полігони усіх міст є перевантажені і підлягають закриттю. Фактично, країна знаходиться на сміттєвій пороховій бочці.

Нам тут розказували про якісь взірцеві полігони, де питання начебто вирішено. Для прикладу ось демонструю відповідь Вінницької міської ради, яка пише, що вони не можуть допомагати місту Львову, тому що полігон переповнений, а він підлягав закриттю ще у 1998 році.

Однак замість того, щоб вирішувати загальнонаціональну проблему, уряд мовчить і нічого не робить. Шість законопроектів, які покликані вирішити дану проблему, лежать у Верховній Раді і не розглядаються. У жодній країні світу жоден муніципалітет не зміг самотужки вирішити дане питання, це є виключно спільне завдання уряду і парламенту. Вчора в парламенті відбувався дерибан державних грошей, замість того щоб за рахунок цих коштів почати нарешті вирішувати проблему, яка актуальна для всіх міст.

Тому в даному разі парламент зобов'язаний, якщо уряд не здатен вирішити цю проблему, взяти відповідальність на себе, прийняти ці

шість законопроектів і зобов'язати уряд, який підзвітний і підконтрольний парламенту, почати виконувати те, що він зобов'язаний робити, – фінансувати спільно з містами вирішення проблеми утилізації твердих відходів.

Щодо Львова питання вирішується дуже просто: дайте Львову ділянку, після того буде побудований завод, і проблема вирішиться.

А на завершення хочу сказати ось про що. Фракція «Об'єднання «Самопоміч» сьогодні поставила запитання про імпорт вугілля з Російської Федерації. Нам відповіли, що імпорту немає. Але я вам демонструю висновок Рахункової палати, офіційний документ. Сторінка 7, абзац перший, читаю дослівно: «...зокрема, імпорт товарів з Російської Федерації порівняно із січнем – березнем 2016 року зріс на 50,2 відсотка, найбільше з Російської Федерації імпортувалися вугілля, нафтопродукти...» – і далі за списком. Ми вимагаємо від уряду правди, не треба розказувати людям брехню. Брехня завжди вилазить. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отже, колеги, переходимо до найбільш відповідальної частини сьогоднішнього дня – зачитування депутатських запитів, у нас на це відведено півгодини. Прошу всіх сконцентруватися і уважно послухати. Колеги, давайте домовимося, зараз – депутатські запити, а потім надамо слово тим, хто не задоволений відповіддю на депутатський запит, по 3 хвилини. Потім – перерва, запис і година виступів народних депутатів (*Шум у залі*).

До Президента сьогодні немає жодного запиту, тобто голосувань не буде. Але є сім народних депутатів, які хочуть виступити, бо вважають, що на їхні запити надано недостатньо аргументовану відповідь. Тому прошу всіх зайняти свої робочі місця і приготуватися до заслуховування запитів.

Отже, надійшли запити таких народних депутатів України.

Віктора Развадовського – до голови Житомирської обласної державної адміністрації щодо прискорення оформлення документів на виділення земельної ділянки учаснику антитерористичної операції Артуру Нечипоруку, мешканцю села Липне Любарського району Житомирської області.

Віктора Развадовського – до міністра оборони України, голови Житомирської обласної державної адміністрації щодо виділення коштів на капітальний ремонт покрівель котелень у селищі міського типу Озерне Житомирського району Житомирської області.

Станіслава Березкіна – до Генерального прокурора України щодо забезпечення об'єктивного та неупередженого розслідування кримінальних проваджень за фактом рейдерського захоплення ТОВ «Нива-2010» в селі Бережинка Кіровоградського району Кіровоградської області.

Тетяни Чорновол – до Прем'єр-міністра України щодо недоцільності покладення спеціальних обов'язків для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі формування ринку природного газу на суб'єктів ринку природного газу, власниками яких є олігархи та які, фактично, є зайвими посередниками в системі забезпечення природним газом побутових споживачів.

Тетяни Чорновол – до міністра енергетики та вугільної промисловості України щодо надання копії проекту договору про передачу в платну експлуатацію майна газорозподільних систем, власником яких є держава, або їх складових, що перебувають на балансі господарських товариств з газопостачання та газифікації і незаконно використовуються ними.

Петра Сабашука – до Генерального прокурора України щодо факту заподіяння шкоди інтересам територіальної громади міста Запоріжжя внаслідок незаконної передачі у приватну власність земельних ділянок, що знаходяться у постійному користуванні комунального підприємства «Управління комунального будівництва», та щодо перевірки законності дій голови Запорізької районної державної адміністрації.

Якова Безбаха – до міністра юстиції України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Державної фіскальної служби України, Міністерства внутрішніх справ України про необхідність проведення всебічної перевірки щодо довготривалого невиконання судового рішення про стягнення аліментів на утримання малолітньої дитини, що істотно впливає на забезпечення її потреб.

Олексія Рябчина – до Покровського міського голови Донецької області щодо приведення у відповідність із законодавством статуту

територіальної громади міста Покровська у частині самооподаткування населення та встановлення безпідставних зборів.

Михайла Бондаря – до голови Буської районної державної адміністрації Львівської області, голови Буської районної ради Львівської області щодо купівлі-продажу невідомого переліку найменувань продуктів харчування на суму 50 тисяч гривень Буською центральною районною лікарнею.

Михайла Бондаря – до міністра екології та природних ресурсів України щодо будівництва об'єктів нерухомості у прибережній захисній смузі озера Молодіжне у місті Кам'янці-Бузькій Львівської області.

Антон Кіссе – до Прем'єр-міністра України щодо введення в дію місцевого пункту пропуску через державний кордон України для автомобільного сполучення «Височанське – Троїцьке».

Владислава Бухарєва – до Прем'єр-міністра України щодо вжиття невідкладних заходів для врегулювання ситуації в ПАТ «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання».

Владислава Бухарєва – до Прем'єр-міністра України щодо вирішення проблемних питань підприємств нафтогазовидобувного управління «Охтирканафтогаз» та інших організацій, що входять до складу ПАТ «Укрнафта» на правах структурних одиниць і розміщені на території Сумської області.

Юрія Бойка – до Прем'єр-міністра України щодо передачі у приватну власність кімнат мешканцям гуртожитку по вулиці М. Бірюзова, 90/14 в місті Полтаві.

Володимира Литвина – до Прем'єр-міністра України щодо організації лікування, забезпечення ліками та медичними препаратами за рахунок бюджетних коштів інваліда з дитинства II групи.

Володимира Литвина – до Прем'єр-міністра України щодо проведення операції із заміни кісткового мозку в закордонній клініці хворому на гострий лейкоз.

Руслана Сольвара – до Прем'єр-міністра України, Першого віцепрем'єр-міністра України – міністра економічного розвитку і торгівлі України, міністра соціальної політики України, міністра фінансів України, голови правління Пенсійного фонду України щодо відновлення роботи Державного підприємства «Науково-дослідний інститут

«Буран», що займається розробкою авіоніки для літаків цивільної та військово-транспортної авіації, в інтересах оборони України.

Руслана Сольвара – до Прем'єр-міністра України, виконуючої обов'язки міністра охорони здоров'я України, міністра соціальної політики України, міністра юстиції України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, директора Департаменту охорони здоров'я Київської обласної державної адміністрації щодо забезпечення жителів виборчого округу №91 бланками листка непрацездатності.

Андрія Лопушанського – до голови правління Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» щодо стабілізації роботи ПАТ «Одеський припортовий завод».

Андрія Лопушанського – до міністра освіти і науки України, голови Львівської обласної державної адміністрації щодо питань реорганізації навчальних закладів у селі Орів Сколівського району Львівської області.

Олеся Довгого – до Кабінету Міністрів України щодо показників ведення бізнесу *Doing business*.

Олеся Довгого – до Кабінету Міністрів України щодо розвитку галузі інформаційно-комунікаційних технологій.

Оксани Продан – до Прем'єр-міністра України щодо збільшення максимально допустимих навантажень на вісь транспортних засобів.

Ігоря Гузя – до міністра внутрішніх справ України щодо погіршення криміногенної ситуації у місті Нововолинську Волинської області.

Ігоря Гузя – до міністра інфраструктури України щодо контролю за ремонтом автомобільної дороги державного значення Н-22 Устилуг – Луцьк – Рівне.

Тетяни Бахтєєвої та Ігоря Шурми – до Прем'єр-міністра України щодо притягнення до відповідальності посадових осіб Міністерства охорони здоров'я України, бездіяльність яких призвела до відсутності в закладах охорони здоров'я сироватки проти ботулізму, що спричинило дев'ять летальних випадків.

Анатолія Гіршфельда – до Прем'єр-міністра України щодо ситуації, яка склалася в 2017 році з розрахунками державного бюджету за нарахованими пільгами і субсидіями на оплату житлово-комунальних послуг у Зачепилівському районі Харківської області.

Олександра Нечаєва – до Сумського міського голови щодо порушення конституційного права на навчання рідною мовою громадян – мешканців міста Суми, які належать до національних меншин.

Ігоря Шурми – до Генерального прокурора України щодо порушення кримінальної справи стосовно посадових осіб Міністерства охорони здоров'я України, бездіяльність яких призвела до смертельних випадків у зв'язку з відсутністю в закладах охорони здоров'я сироватки проти ботулізму.

Ігоря Шурми – до Прем'єр-міністра України щодо саботажу Міністерством охорони здоров'я України розпорядження Кабінету Міністрів України щодо реорганізації Державної установи «Львівський науково-дослідний інститут епідеміології та гігієни Міністерства охорони здоров'я України» шляхом її приєднання до Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького з метою покращення навчальної, наукової та лікувально-профілактичної роботи.

Олександра Супруненка – до Прем'єр-міністра України щодо систематичного неналежного розгляду депутатських звернень та запитів, бездіяльності у питанні безоплатної передачі з державної у комунальну власність будівлі дошкільного навчального закладу в Дарницькому районі міста Києва.

Олександра Супруненка – до генерального директора Державного концерну «Укроборонпром», директора Державного підприємства «Радіовимірювач», Київського міського голови щодо неналежного розгляду депутатських звернень та запитів щодо вжиття організаційно-правових заходів для безоплатної передачі з державної у комунальну власність будівлі дошкільного навчального закладу в Дарницькому районі міста Києва.

Володимира Арешонкова – до міністра соціальної політики України щодо відшкодування громадянам, постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, витрат на лікування у зв'язку з призупиненням дії наказу Міністерства соціальної політики України від 29 травня 2012 року №319.

Володимира Арешонкова – до Прем'єр-міністра України щодо передачі об'єктів спортивно-оздоровчого призначення Регіональної філії «Південно-Західна залізниця» ПАТ «Укрзалізниця» у комунальну власність міста Коростеня Житомирської області.

Олександра Ревеги – до міністра внутрішніх справ України, Генерального прокурора України щодо вжиття заходів реагування та притягнення до відповідальності посадових осіб Житомирського відділу поліції Головного управління Національної поліції в Житомирській області.

Юрія Мірошніченка – до міністра юстиції України щодо проведення службового розслідування стосовно заступника начальника Ужгородського міського відділу державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Закарпатській області Максима Венжеги.

Сергія Лабазюка – до голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства, віце-прем'єр-міністра України – міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, голови Хмельницької обласної державної адміністрації, голови Хмельницької міської ради щодо вирішення проблеми з сортуванням сміття.

Валерія Давиденка – до Генерального прокурора України щодо відшкодування Носівській об'єднаній територіальній громаді збитків, заподіяних ТОВ «Універсал-Техсервіс» використанням земельної ділянки без належного оформлення договору оренди та найманої праці без належного оформлення трудових відносин.

Валерія Давиденка – до Прем'єр-міністра України щодо наближення кошторисних призначень медичної субвенції та збільшення річних сум освітньої і медичної субвенцій для Менського району Чернігівської області.

Юрія Бублика – до Прем'єр-міністра України, Генерального прокурора України щодо порушення вимог законодавства та вчинення протиправних дій ПАТ «Полтавагаз» при відключенні багатоквартирних будинків від газопостачання через незгоду мешканців на встановлення загальнобудинкових лічильників та проведення ними масових акцій протесту в Полтавській області.

Ірини Геращенко та Марії Іонової – до Прем'єр-міністра України, Голови Служби безпеки України щодо усунення порушень прав власності внутрішньо переміщених осіб при вивезенні ними речей з тимчасово окупованої території України.

Івана Мірошніченка – до Прем'єр-міністра України щодо виділення бюджетних коштів Державній установі «Інститут педіатрії,

акушерства і гінекології Національної академії медичних наук України» для погашення заборгованості за лікувально-діагностичне обладнання.

Надії Савченко – до голови Київської міської державної адміністрації щодо зняття арешту із земельної ділянки по вулиці Лохвицькій у місті Києві задля продовження оренди землі ЖБК «Нашбуд РЗФ».

Леоніда Ємця – до голови Державної архітектурно-будівельної інспекції України, голови Київської міської державної адміністрації щодо грубого порушення власником та орендарями нежитлових приміщень по вулиці Лютеранській, 30 у місті Києві норм законодавства та бездіяльності посадових осіб органів місцевого самоврядування, Державної архітектурно-будівельної інспекції України у захисті житлових прав мешканців та співвласників будинку.

Олександра Бригинця – до Генерального прокурора України, голови Національної поліції України щодо ознак недоброчесної поведінки працівника Національної поліції стосовно власної дитини.

Дмитра Добродомова – до голови Вінницької обласної державної адміністрації, начальника Управління Північного офісу Держаудитслужби у Вінницькій області, голови Ямпільської районної державної адміністрації Вінницької області щодо порушень законодавства, вчинених начальником відділу культури і туризму Ямпільської районної державної адміністрації Віктором Замишляєвим.

Анатолія Денисенка – до міністра соціальної політики України щодо врегулювання ситуації з нарахуванням мешканцям міста Харкова заборгованості за спожиту послугу з опалення в результаті перерахунку субсидій.

Анатолія Денисенка – до директора-розпорядника Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо виконання Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо відшкодування фізичним особам через систему гарантування вкладів фізичних осіб шкоди, завданої зловживаннями у сфері банківських та інших фінансових послуг» у частині повернення коштів вкладникам ПАТ «Банк «Михайлівський».

Дмитра Добродомова – до прокурора Рівненської області, начальника Головного управління Національної поліції в Рівненській області, Дубенського міського голови, начальника Дубенської міжрайонної прокуратури, начальника Дубенського відділу поліції

Головного управління Національної поліції в Рівненській області щодо порушень норм земельного законодавства посадовими особами Дубенської міської ради та повернення земельної ділянки по вулиці Грушевського в місті Дубно Рівненської області у законне володіння територіальної громади міста.

Валерія Писаренка – до Прем'єр-міністра України щодо вжиття заходів для здешевлення товарів дитячої гігієни.

Валерія Писаренка – до Прем'єр-міністра України щодо запровадження Інтернет-ресурсу «Електронний підручник».

Вадима Кривохатка – до Генерального прокурора України, міністра внутрішніх справ України щодо злочинних дій працівників Вільнянського відділення поліції Пологівського відділу поліції Головного управління Національної поліції в Запорізькій області.

Євгена Балицького – до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Голови Служби безпеки України щодо грубого порушення норм Кримінального процесуального кодексу України працівниками Служби безпеки України.

Євгена Балицького – до міністра екології та природних ресурсів України, голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій, виконуючої обов'язки міністра охорони здоров'я України щодо екологічної ситуації в місті Мелітополі Запорізької області.

Ірини Констанкевич – до голови Антимонопольного комітету України щодо дотримання законодавства про захист економічної конкуренції молокопереробними підприємствами Волинської області при встановленні закупівельних цін на молочну сировину від населення.

Ірини Констанкевич – до Прем'єр-міністра України щодо розблокування діяльності Державного підприємства «Волиньторф», запобігання безробіттю 400 громадян та уникнення зриву підготовки до опалювального сезону бюджетних установ Волинської, Рівненської та Львівської областей.

Тетяни Острікової – до виконуючого обов'язки голови Державної фіскальної служби України щодо надання відповіді з питань, віднесених до компетенції.

Тетяни Острікової – до виконуючого обов'язки голови Державної фіскальної служби України щодо надання інформації.

Михайла Головка – до Прем'єр-міністра України, міністра оборони України, Генерального прокурора України, Голови Служби

безпеки України щодо недопущення припинення діяльності Тернопільського державного науково-технічного підприємства «Промінь».

Групи народних депутатів (Головко, Осуховський та інші, всього п'ять народних депутатів) – до Прем'єр-міністра України, міністра інфраструктури України, голови Тернопільської обласної державної адміністрації щодо реконструкції очисних споруд у місті Кременці Тернопільської області.

Дмитра Колеснікова – до Прем'єр-міністра України щодо забруднення навколишнього природного середовища на території України.

Юлія Іоффе – до Прем'єр-міністра України щодо захисту права колишніх працівників ліквідованих гірничих підприємств на забезпечення вугіллям на побутові потреби.

Юлія Іоффе – до Прем'єр-міністра України щодо вирішення питання відновлення газопостачання в селищах міського типу Тошківка та Нижнє Попаснянського району Луганської області.

Андрія Павелка – до голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо розгляду колективного звернення мешканців будинку №13 по вулиці Омеляновича-Павленка у місті Києві та вжиття відповідних заходів реагування.

Ігоря Лапіна – до Прем'єр-міністра України щодо рішення апеляційного суду про скасування заборони на постачання товарів у Крим.

Ігоря Лапіна – до міністра екології та природних ресурсів України, виконуючого обов'язки голови Державної екологічної інспекції України щодо екологічного забруднення та поширення неприємного запаху в місті Луцьку.

Олександра Кірша – до міністра інфраструктури України щодо поновлення роботи поштового відділення 61027 ПАТ «Укрпошта» на території мікрорайону «МЖК Інтернаціоналіст» у місті Харкові.

Олександра Кодоли – до Прем'єр-міністра України щодо соціального захисту курсантів та слухачів військових навчальних закладів із складу дітей військовослужбовців, загиблих у зоні проведення анти-терористичної операції.

Олександра Кодоли – до Прем'єр-міністра України щодо врахування часу проходження військової служби за мобілізацією до страхового стажу та грошового забезпечення за період служби – до заробітної плати при обчисленні пенсії.

Оксани Корчинської – до міністра внутрішніх справ України щодо проведення перевірки на відповідність займаній посаді і можливого перевищення службових обов'язків підполковником Федорук С.Т., полковником Чебаненком С.В. та перегляду системи медичного обслуговування Національної гвардії України.

Віталія Гудзенка – до прокурора Київської області, голови Тетіївської районної державної адміністрації Київської області щодо неналежного виконання робіт з капітального ремонту даху Тетіївської загальноосвітньої школи I-III ступенів №3.

Віталія Гудзенка – до прокурора Київської області, голови Білоцерківської районної державної адміністрації Київської області щодо неналежного виконання робіт з капітального ремонту будівлі Іванівського НВК «Загальноосвітня школа I-III ступенів – дитячий садок» у селі Іванівка Білоцерківського району Київської області.

Дмитра Шпенова – до Антимонопольного комітету України щодо вжиття невідкладних заходів для припинення порушення прав споживачів газу та відновлення порушених прав.

Олега Кулініча – до міністра соціальної політики України щодо документів, що підтверджують належність особи до категорії дітей війни.

Івана Мельничука – до Прем'єр-міністра України, міністра соціальної політики України щодо необхідності розроблення Міністерством соціальної політики України переліку базових послуг, які надаються громадянам управліннями праці та соціального захисту населення районних державних адміністрацій.

Івана Мельничука – до Прем'єр-міністра України, Міністерства екології та природних ресурсів України, Міністерства охорони здоров'я України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій щодо розроблення та впровадження в Україні загальнодержавної програми сортування побутових відходів, а також вжиття заходів реагування, спрямованих на захист конституційних прав громадян на безпечне життя і здоров'я.

Олександра Дехтярчука та Василя Яніцького – до голови правління ПАТ «Українська залізниця» щодо відновлення руху потяга за маршрутом Луцьк – Київ.

Романа Мацоли – до виконуючої обов’язки міністра охорони здоров’я України, голови Хмельницької обласної державної адміністрації щодо забезпечення хворих у Хмельницькій області препаратами для лікування рідкісних (орфанних) захворювань.

Романа Мацоли – до міністра соціальної політики України щодо забезпечення інвалідів засобами пересування.

Андрія Ілленка – до голови правління ПАТ «Українська залізниця» щодо організації зручного пасажирського сполучення Хмельницької і Тернопільської областей з Києвом.

Андрія Ілленка – до голови Київської міської державної адміністрації, виконуючого обов’язки голови Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації щодо передбачення у Програмі соціально-економічного розвитку міста Києва проведення ремонтних робіт асфальтного покриття по вулиці Матеюка, 5 у Деснянському районі міста Києва.

Івана Рибачака – до Прем’єр-міністра України, виконуючої обов’язки міністра охорони здоров’я України щодо включення до Реєстру лікарських засобів, вартість яких підлягає відшкодуванню, урядової програми «Доступні ліки» препаратів для хворих на цукровий діабет II типу.

Івана Рибачака – до Прем’єр-міністра України, виконуючої обов’язки міністра охорони здоров’я України, голови Чернівецької обласної державної адміністрації, голови Кіцманської районної державної адміністрації Чернівецької області щодо надання допомоги у лікуванні онкохворому мешканцю села Кліводи Кіцманського району Чернівецької області.

Василя Яніцького – до Прем’єр-міністра України, міністра фінансів України, виконуючої обов’язки міністра охорони здоров’я України, голови Рівненської обласної державної адміністрації щодо фінансового забезпечення комунального закладу охорони здоров’я «Дубровицька центральна районна лікарня».

Василя Яніцького – до Прем’єр-міністра України, виконуючої обов’язки міністра охорони здоров’я України, міністра фінансів України щодо виділення додаткових коштів з державного бюджету Дубровицькому району Рівненської області для забезпечення громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, безоплатними лікарськими засобами.

Сергія Мельника – до голови Антимонопольного комітету України щодо перевірки дотримання ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» антимонопольного законодавства в частині забезпечення сталеною катанкою потреб внутрішнього ринку України.

Сергія Мельника – до Генерального прокурора України щодо незавершеного будівництва багатоквартирного житлового будинку по вулиці Панаса Мирного, 29/1 у місті Хмельницькому.

Олега Осуховського – до прокурора Рівненської області щодо бездіяльності Рівненської місцевої прокуратури.

Олега Осуховського – до Генерального прокурора України щодо організації належного виконання органами прокуратури вимог Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України.

Олександра Лівіка – до міністра інфраструктури України щодо надання інформації про діяльність ПАТ «Укрпошта».

Віктора Остапчука – до Кабінету Міністрів України щодо напрямів використання коштів, отриманих від податку на доходи фізичних осіб.

Костянтина Павлова та Андрія Гальченка – до Прем'єр-міністра України щодо забезпечення права на пільговий проїзд інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни.

Олександра Домбровського – до голови правління Публічного акціонерного товариства «Українська залізниця», директора регіональної філії «Південно-Західна залізниця» щодо руху поїзда №797 за маршрутом Вінниця – Одеса.

Олександра Гереги – до голови Хмельницької обласної державної адміністрації щодо сприяння побудові оптоволоконної мережі доступу до Інтернету мешканців села Пилипківці Новоушицького району Хмельницької області.

Володимира Гусака – до Першого віце-прем'єр-міністра України – міністра економічного розвитку і торгівлі України, голови правління ПАТ «Українська залізниця» щодо надання інформації стосовно преференцій у пропуску вантажів російських вантажовідправників перед вантажами українських вантажовідправників через прикордонний перехід «Ужгород».

Юрія Бублика – до Прем'єр-міністра України, міністра аграрної політики та продовольства України, Генерального прокурора України щодо зловживань та нецільового використання земель Державного

підприємства «Дослідне господарство «Тахтаулово» Інституту сільськогосподарства Північного сходу НААН», тривале надання їх в оренду приватним структурам та відмову Національної академії аграрних наук України у розпаюванні цих земель між працівниками підприємства.

Романа Семенухи – до віце-прем'єр-міністра України – міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, голови Харківської обласної державної адміністрації щодо організації переведення будинків у селищі міського типу Покотилівка Харківського району Харківської області з централізованого на індивідуальне опалення.

Романа Семенухи – до Прем'єр-міністра України, міністра юстиції України, міністра соціальної політики України щодо приведення соціальних норм споживання житлово-комунальних послуг до їх фактичного обсягу споживання населенням України та запровадження функціонування єдиного національного реєстру громадян України – отримувачів соціальних виплат.

Сергія Мельничука – до Прем'єр-міністра України щодо корупційних схем та злочинної діяльності керівництва Українського державного підприємства «Укрхімтрансміак».

Андрія Шиньковича та Олександра Гереги – до виконуючої обов'язки міністра охорони здоров'я України щодо забезпечення Ізяславської центральної районної лікарні Хмельницької області медичним обладнанням.

Андрія Шиньковича – до начальника Служби автомобільних доріг у Хмельницькій області щодо контролю за виконанням робіт з капітального ремонту ділянки автодороги в селищі міського типу Ямпіль Білогірського району Хмельницької області.

Юрія Тимошенка – до голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, щодо забезпечення належного розгляду депутатського запиту №1572/13-04-2017-I від 13 квітня 2017 року щодо виплати страхового відшкодування Федуху Василю Івановичу.

Юрія Тимошенка – до начальника Управління праці та соціального захисту населення Коломийської міської ради щодо надання інформації та вжиття заходів до відновлення фінансових умов для

функціонування ОСББ «Привокзальна-12» в місті Коломиї Івано-Франківської області.

Групи народних депутатів (Москаленко, Ричкова та інші, всього шість народних депутатів) – до міністра внутрішніх справ України щодо побиття голови територіальної виборчої комісії та інших кримінальних правопорушень проти активістів, які ведуть боротьбу проти незаконної забудови у Приірпінні.

Дмитра Тимчука – до міністра оборони України щодо забезпечення житлом військовослужбовців Семиполківського гарнізону.

Руслана Демчака – до виконуючої обов'язки міністра охорони здоров'я України щодо невідкладного забезпечення онкохворих жителів Вінницької області препаратом «Онкаспар».

Руслана Демчака – до міністра оборони України щодо нагородження жителя Немирівського району Вінницької області Григорія Знайди орденом «За мужність» за порятунок життя 25 воїнів під час бою в селі Ковське Донецької області 25 липня 2014 року.

Сергія Рибалки – до віце-прем'єр-міністра – міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації щодо встановлення індивідуальних газових лічильників мешканцям багатоквартирних будинків у Дніпропетровській області.

Олександра Бригинця – до Прем'єр-міністра України, Київського міського голови, виконуючого обов'язки голови Фонду державного майна України, виконуючого обов'язки керівника апарату виконавчого органу Київської міської ради щодо протиправного зволікання з передачею приміщення Державного спеціалізованого видавництва художньої літератури «Дніпро» з комунальної у державну власність.

Колеги, зачитуємо далі чи переходимо до виступів з приводу відповідей на запити? Бо я вже чесно відчитав 32 хвилини. Я сумлінно і відповідально виконав свій обов'язок, передбачений Регламентом, треба без фанатизму на робочому місці.

Колеги, ми ще маємо розглянути до перерви відповіді на запити народних депутатів, якими вони не задоволені. Це два запити Ігоря Шурми (бачу, він присутній у залі, йому надається право для виступу), один запит Шкрум Альони Іванівни (її немає), один Сергія Лещенка (він є, так), а також відповіді на запити Павленка Юрія Олексійовича, Матвієнкова Сергія, Капліна Сергія, Семенухи Романа.

Отже, я продовжу засідання на 15 хвилин і зараз надам слово, по 3 хвилини, названим народним депутатам, які присутні в залі, у відповідній послідовності. А яка різниця? Хай буде в тій послідовності, яка запропонована апаратом парламенту, це буде чесно. Для виступів надається по 3 хвилини. Виступатимуть Шурма, Лещенко, Каплін, Семенуха (*Шум у залі*). А Острікової немає. Зараз подивлюся: Острікова є, запиту немає – отакій у нас когнітивний дисонанс.

Отже, Ігор Шурма. Будь ласка, 3 хвилини.

ШУРМА І.М. «Опозиційний блок». Шановні громадяни України, хочу вам вкотре продемонструвати, наскільки неефективною і непродуктивною є діяльність Міністерства охорони здоров'я.

Тимчасово виконуюча обов'язки міністра охорони здоров'я 30 листопада 2016 року заявила: наприкінці січня 2017 року буде сплановано замовлення ліків на поточний рік, і вже в лютому МОЗ буде готове підписати договори з міжнародними організаціями для реалізації замовлення. У березні 2017 року член Центру протидії корупції заявив, що протягом місяця мають бути сформовані всі номенклатури, і тоді вже в квітні будуть підписані контракти з міжнародними організаціями. Однак мушу вам сказати, що сьогодні на календарі вже кінець червня, але жоден договір на постачання ліків за кошти, передбачені на 2017 рік, міністерством не укладений.

Це випадковість? Ні, не випадковість. Проаналізуємо 2016 рік. За 2016 рік кошти на ліки були перераховані лишень у листопаді. Тобто впродовж усього року в наші державні і комунальні заклади охорони здоров'я міністерство не постачило жодних медикаментів, жодних! І після цього у них повертається, вибачте на слові, язик ось із цієї трибуни казати, що в нас жалюгідні лікарні, нічим лікувати і треба змінювати систему. На мою думку, треба змінювати керівництво. Про що можна говорити, якщо на сьогодні, станом на кінець першого півріччя 2017 року, до закладів надійшло лише 15 відсотків ліків, які мали бути вже використані у 2016 році.

Мені дуже цікаво, як людина, яка прожила все життя в цивілізованих Сполучених Штатах Америки, дасть відповідь на запитання: що відбувається у США, якщо людина помирає від того, що немає ліків? Хто несе кримінальну відповідальність? Відповіді на це запитання не буде. Однак я переконаний, що ми в Україні доживемо до того часу,

коли юристи порушують питання про всі смерті, які настали у 2016-2017 роках через відсутність ліків.

Чи є випадковими такі дії виконуючої обов'язки міністра? Ні, вона реально не тямить у медицині. Приїхавши до Львова, говорячи про дев'ять смертей від ботулізму, вона на весь світ заявляє, що ця хвороба не є інфекційною. Можливо, за чотири роки навчання в мед-училищі у Сполучених Штатах Америки вона не здобула належної освіти, але ж це і не дає їй права обіймати посаду міністра охорони здоров'я. Пане Гройсман, призначте міністра охорони здоров'я!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Лещенко Сергій Анатолійович. Будь ласка.

ЛЕЩЕНКО С.А., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, партія «Блок Петра Порошенка»). Доброго дня, українці! Я направляв запит щодо неправомірних дій з блокування роботи українських ІТ-спеціалістів і програмістів Служби безпеки України, яка ініціювала включення до санкційного списку виробників програмного забезпечення «1С», яким користуються тисячі бухгалтерів по всій Україні, та інших програмістів, які виробляють програмне забезпечення для розпізнавання текстів тощо. Це абсурд, коли галузь, яка має бути мотором українських реформ і просувати Україну у світі, стає предметом постійної пильної уваги СБУ на предмет маразматичних обвинувачень у фінансуванні тероризму, зливанні інформації ФСБ тощо.

Зокрема, програма «1С» є відомим українським продуктом, що виробляється в Україні українськими програмістами. Вона навіть мала державний сертифікат Держспецзв'язку, який засвідчував, що програма дозволена для використання в органах державної влади України і ніхто не має права її блокувати. Однак це не завадило включити її розробників до санкційного списку за поданням СБУ.

Ми з колегами були на депутатському прийомі в компанії «АВВУУ Україна», це міжнародна кампанія, в якій працюють українські програмісти. Ми шукали, де ж там відбуваються терористичні змови, де сидять ці диверсанти. Насправді це звичайна українська

компанія, яка продукує український валовий продукт, за рахунок чого утримуються такі спецслужби.

На жаль, це не поодинокі випадки. Те саме сталося з компанією «Мірабейс», яка виробляє програмні продукти контролю обліку робочого часу, власник цієї компанії був змушений взагалі виїхати з України, побоюючись за своє життя і переслідувань українських спецслужб.

Все це вказує на те, що українські спецслужби трохи переплутали свої завдання в такий небезпечний час. Справді, вони приділяють увагу боротьбі з тероризмом, але водночас існують цілі департаменти, які переслідують бізнесменів, ІТ-спеціалістів, імпортерів. Наприклад імпортерів скрапленого газу, за рахунок чого Медведчук вже має понад 30 відсотків ринку українського скрапленого газу. Тобто українські водії, заливаючи в баки скраплений газ, насправді фінансують Медведчука, відомого кума Путіна, і його найбільшу в світі яхту.

Так само Ахметов, який є іншим українським олігархом, який засіває тут, в українському парламенті, мільйонами доларів, при нинішній владі домігся того, що вдвічі підвищився тариф на теплову енергію. Це зараз відбувається, не за Януковича, а зараз! Рік тому було 95 копійок, а тепер понад 2 гривні платять українські споживачі Ахметову.

Або Фірташ, ще один олігарх, який так само має представництво в українському парламенті. За рахунок впливу на Міністерство економічного розвитку і торгівлі йому вдалося запровадити спеціальне антидемпінгове мито на імпорт в Україну добрив, і в такий спосіб відбувається монополізація цього ринку, Фірташ отримує надприбутки і може розраховуватися з партнером Путіна Ротенбергом.

Усе це відбувається сьогодні, не в часи Януковича, і це, звичайно, неприпустимо. Українські спецслужби мають боротися...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Завершуйте, 10 секунд.

ЛЕЩЕНКО С.А. Українські спецслужби мають боротися із справжньою корупцією, а не з українськими програмістами та ІТ-спеціалістами, за якими стоїть черга в Кремнієвій долині у Каліфорнії, щоб вони працювали там. Вони працюють...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Каплін Сергій Миколайович.

КАПЛІН С.М., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення (одномандатний виборчий округ №144, Полтавська область, партія «Блок Петра Порошенка»). В Україні приблизно півмільйона наших співвітчизників – це ветерани, пенсіонери Міністерства внутрішніх справ, їхні родини, які утримуються за мізерні пенсії. Уже протягом року ми боремося за те, щоб за рівнем пенсійного забезпечення вони були прирівняні до сучасних поліцейських. Я направив приблизно 26 звернень до Кабінету Міністрів України, до Президента України, до міністра соціальної політики України, до інших профільних міністрів. Результат – нуль. Ми були змушені провести гучні акції протесту і добиватися справедливості на вулицях.

Хочу подякувати Першому віце-прем'єр-міністру України Степану Кубіву, за те що він сів з нами за стіл перемовин і ми спільно напрацювали дорожню карту, яким чином добитися підвищення пенсій військовослужбовцям, ветеранам Афганістану, ветеранам Міністерства внутрішніх справ.

Проте я мушу констатувати, дорогі мої співвітчизники – ветерани МВС, що процес захисту ваших інтересів затягується, і нами прийнято рішення організувати останню акцію протесту, яка, якщо Кабінет Міністрів України не дослухається до наших вимог, переросте в постійну і назавжди залишиться під стінами будинку уряду, як це було свого часу з экс-Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком. Ми будемо добиватися захисту інтересів цих простих людей, вони не можуть вижити за півтори тисячі гривень пенсії. Я вважаю, що більшість із них заслужили на повагу і на гідну пенсію. Так, серед цієї когорти наших співвітчизників багато тих, які заробили мільйони доларів, ставши корупціонерами, які принизили державу Україна, але водночас там більшість чесних, відданих своїй справі міліціонерів.

Тому я офіційно оголошую, що сотні тисяч ветеранів МВС готові вийти на безстрокову акцію протесту під стіни Кабінету Міністрів. І я присягаюся, що в разі невиконання Кабінетом Міністрів і Верховною Радою своїх зобов'язань перед своїми громадянами ми там залишимося аж до відставки Прем'єр-міністра, до відставки уряду і перевиборів Верховної Ради. Це велика армія людей, ми зможемо

дотиснути ці постмайданівські політичні еліти, аби вони пішли назустріч простим людям, і разом будемо добиватися достойних пенсій для наших ветеранів. Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Семенуха Роман Сергійович. Будь ласка.

СЕМЕНУХА Р.С., член Комітету Верховної Ради України з питань інформатизації та зв'язку (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Фракція «Об'єднання «Самопоміч». Шановні колеги! Шановний пане Голово! Своїм виступом з цієї високої трибуни я хочу вкотре повернути вашу увагу до трагедії, яка сталася в місті Балаклії Харківської області 23 березня цього року. Масовані вибухи боєприпасів на військових складах спричинили трагедію в мирному місті Балаклія, внаслідок якої постраждали тисячі людей. Без даху залишилася 91 родина, пошкоджено 117 багатоповерхівок, 500 будинків приватного сектору, дві школи, два дитячі садки, чимало об'єктів інфраструктури.

Одразу після трагедії я спрямував декілька депутатських запитів до Прем'єр-міністра України, до Міністерства оборони, до Харківської обласної державної адміністрації з вимогою негайно притягти винних до відповідальності і надати людям все необхідне, компенсувати їм збитки, спричинені трагедією.

Справді, чимало зроблено: виділено кошти і урядом, і обласним бюджетом, відновлена частина дахів, проведені ремонтні роботи, встановлено багато вікон у будинках. Проте чимало проблем людей ігноруються. Зокрема, я підкреслюю, жодній родині досі не надана компенсація, для того щоб люди могли переїхати в нове житло. Є величезні проблеми з виплатою грошової компенсації, бо чимало збитків і пошкоджень саме всередині помешкань, всередині квартир. Ігноруються також втрати малого і середнього бізнесу. За інформацією Харківської обласної державної адміністрації, розмір пошкоджень суб'єктів господарювання становить не менше 10 мільйонів гривень, а це робочі місця середнього і малого бізнесу.

У зв'язку з цим я закликаю колег ще раз звернути увагу на цю проблему. Ми вважаємо, що має бути підготовлений детальний звіт,

публічно показаний кожний кошторис, щоб мешканці Балаклії побачили, куди насправді спрямовані кошти і в який спосіб їх використано.

Люди налякані. Коли Міністерство оборони або військова прокуратура нарешті притягне винних до відповідальності? Коли будуть покарані ті, хто насправді винен у злочинній недбалості, через яку сталася трагедія?

Ми також вимагаємо розглянути ініціативу наших колег із «Самопоміч», які розробили законопроект [№6384-1](#), покликаний, зокрема, надати житло людям або виплатити прямі грошові компенсації, щоб люди могли провести ремонт всередині помешкань.

І найголовніше, ми дуже хочемо, щоб у мирне місто Балаклія повернулася справедливість. Без покарання винних справедливість неможлива. Військова прокуратура зобов'язана назвати прізвища тих людей, недбалість яких призвела до трагедії. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

І останній виступ. Ігор Шурма, 3 хвилини. Потім буде оголошена перерва.

ШУРМА І.М. «Опозиційний блок». Шановні колеги! Шановні громадяни України! Чи можливо в Україні стати монополієм гравцем на фармацевтичному ринку? Легко, завдяки лобістам, які сидять сьогодні в Міністерстві охорони здоров'я. Ця схема дещо ускладнюється, якщо зареєстровано декілька препаратів різних виробників, а ринок збуту хочеться відвоювати лишень для своєї фірми. Але практика роботи Міністерства охорони здоров'я протягом останнього часу показує, що реалізувати цю обладку не становить труднощів.

Саме таку ходову партію розіграла команда МОЗ, підписавши в лютому цього року мирову угоду з американською фармацевтичною компанією «*Gilead Sciences Inc.*», яка погрожувала Україні позовом за порушення права на свою п'ятирічну ексклюзивність. Свою вимогу компанія пояснювала тим, що першою зареєструвала в Україні ліки від гепатиту С. Внаслідок мирової угоди американська компанія в обхід дії Закону України «Про лікарські засоби» та рішення окружного адміністративного суду міста Києва отримала ексклюзивні права на українському ринку до 2020 року.

Такі дії Міністерства охорони здоров'я – це відкритий лобізм інтересів окремої фармацевтичної компанії, незалежно від того, з якої вона країни. З цього питання мною направлено депутатський запит до Кабінету Міністрів України, який передоручив його розгляд Анти-монопольному комітету і МОЗ.

Що ми отримали? Інформація Антимонопольного комітету засвідчує, що одна з компаній-конкурентів подала на реєстрацію свої ліки ще в листопаді 2014 року. Сам препарат було зареєстровано лишень через рік, упродовж року приймалося рішення про реєстрацію. Водночас інша компанія – «Gilead» подала свої документи пізніше, і лише три місяці знадобилося Державному експертному центру МОЗ для проведення всіх необхідних експертиз та досліджень. Умисне зволікання з проведенням експертизи призвело до того, що препарат, заява про реєстрацію якого була подана через рік, був зареєстрований швидше. Нерівні умови для учасників. Такі дії МОЗ та підпорядкованого йому Державного підприємства «Державний експертний центр МОЗ України» свідчать про лобіювання інтересів окремих фармацевтичних компаній.

Можна припустити, що подібні схеми з лобіювання використовують й інші фармацевтичні виробники під покровительством МОЗ. Хто відповідь за таку згубну для української системи охорони здоров'я діяльність? Скільки втрачає Україна від таких лобістських комбінацій?

До речі, у США компанії, які попалися на корупційному лобізмі, сплачують величезні штрафні санкції Міністерству юстиції. А хто компенсує збитки, завдані українському бюджету, і чи довго так триватиме? Триватиме довго – доти, доки Міністерство охорони здоров'я виконуватиме функції міністерства торгівлі. Воно не займається системою організації надання медичної допомоги, воно сьогодні займається лишень тендерами, закупівлями, які провалило, тому що ліків і сироваток немає, люди гинуть.

Запитання до Служби безпеки України і прокуратури: хто нестиме відповідальність за ці корупційні дії? Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отже, колеги, виступи завершені, у нас залишається один розділ порядку денного – виступи народних депутатів з різних питань. Повідомляю тим, хто хоче взяти участь у виступах,

що ми проведемо запис після перерви, о 12.45. А зараз згідно з Регламентом я оголошую перерву на 30 хвилин. Прошу всіх після перерви вчасно прийти до залу для продовження нашої відповідальної роботи.

Голосуємо без перерви? *(Шум у залі)*. Є різні позиції фракцій, боюся, ми не назбираємо голосів. Якби була одностайність у залі, ми, звичайно, вийшли б на 250 голосів.

Отже, о 12.45 ми продовжимо нашу нелегку, але таку потрібну для країни роботу.

(Після перерви)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Час, відведений для перерви, завершився. Записуємося. Поки що Роман не добіг на виступи... *(Шум у залі)*. Прошу? З керівників фракцій присутні найбільш відповідальні. Тепер ми дочекаємося, коли підійде Макс, тоді я оголошу, з вашого дозволу.

Отже, колеги, я прошу приготуватися до запису. Відповідальний момент, приготувалися. Прошу провести запис на виступи народних депутатів України *(Шум у залі)*. Я натискав кілька разів.

Силантьєв Денис Олегович. Будь ласка.

Прошу промовців під час виступів не критикувати Голову Верховної Ради. Таке прохання у мене.

СИЛАНТЬЄВ Д.О., *заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка).* Фракція Радикальної партії Олега Ляшка. Доброго дня, шановні громадяни України! Минулого тижня я як народний депутат від фракції Радикальної партії ініціював проведення у стінах Верховної Ради України «круглого столу», присвяченого захисту дітей і тим реаліям, в яких їм доводиться проводити своє дитинство. Сьогодні я хочу акцентувати вашу увагу на найбільш важливих проблемах, з якими наші діти зустрічаються віч-на-віч, починаючи з народження.

Уже в пологовому будинку батьки дитини відчувають на собі всі так звані здобутки української середньовічної медицини. Потім на них чекають недостатня кількість місць у дитячих садочках, багаторічні черги, корупція, часто незадовільні санітарні умови та не завжди

повноцінне харчування і, що дуже важливо, зовсім не найкраща освіта, позбавлена професійної орієнтованості.

Діти шукають можливості реалізувати свої таланти, проте де їм це робити, якщо Міністерство молоді та спорту України відмовляється від своїх повноважень у питанні побудови спортивних споруд, якщо Міністерство освіти і науки, за даними Рахункової палати, у 2014-2016 роках вкратило більше 6 мільйонів гривень, призначених на спортивно-оздоровчі заходи? Сьогодні піти у спортивну або ще якусь секцію – це реальна проблема для дитини. І це я кажу про тих дітей, які мають батьків. А діти, які не мають батьків?

Щоб ви розуміли масштаб трагедії, на сьогодні в Україні кількість дітей, які перебувають у дитячих будинках, притулках та інтернатах, дітей-сиріт перевищує ту кількість, що була після Великої Вітчизняної війни. Для більшості сімей актуальні проблеми безробіття, алкоголізму та наркоманії, і це головна причина, з якої батьки відмовляються від дітей. Як ви думаєте, хто вирішить ці проблеми? Хто пустить дітей у парламент і дозволить їм розповісти про свої проблеми? Хто їх почує, кому цікаві їхні проблеми?

Зате ми дедалі частіше стаємо свідками, як у Верховній Раді відбувається дерибан або газу, або нафти, або електроенергії – будь-чого. А розмови про соціальні питання, про питання розвитку майбутнього покоління, про становище дітей ця зала чує все менше і менше. У цій сфері грошей не заробиш, тут відкатів не дають, натомість дивіденди, які отримує держава, коли розвиватиме гуманітарну сферу, набагато більші, а саме успішне майбутнє нашої країни.

Фракція Радикальної партії Олега Ляшка, усвідомлюючи відповідальність перед українським народом, звертається до уряду з вимогою нарешті розробити та впровадити програму оздоровлення дітей на 2018 рік та подальші роки, щоб зберегти наші майбутні покоління. Радикальна партія не дозволить...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте домовимося, що уніфікуємо для всіх. По 10 секунд, добре? Щоб не забирали один в одного час.

Будь ласка, 10 секунд.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Дякую. Радикальна партія не дозволить реалізувати ту геноцидну політику, яку сьогодні запроваджує уряд стосовно українців. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Соболев передає слово Войціцькій. Будь ласка.

ВОЙЦЬКА В.М., секретар Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Шановні українці! Насамперед хочу звернутися саме до вас. Адже сьогоднішня влада глуха, сліпа і абсолютно цинічна. Цинічна в тому, що для неї ключова цінність – життя і здоров'я людини – є нічим. Уже четвертий день триває голодування Оксани Сироїд, пана Пастуха, п'ятий день – голодування інших моїх колег під стінами Адміністрації Президента. Якщо ви думаєте, що для влади життя і здоров'я моїх колег є цінними, ви помиляєтеся. Якщо ви думаєте, що до них хто-небудь вийшов з Адміністрації Президента, з уряду, запитав навіть не про те, чому вони там, а про те, як вони почуваються, чи потрібна їм допомога, то цього не відбувається.

Скажу навіть більше. Днями відбулося засідання одного з комітетів, який відповідає, в тому числі, за допомогу нашим бійцям, які воюють на сході. Комітет цинічно саботує розгляд питання про тих хлопців, які залишають війну каліками, навіть не просто каліками, вони просто не мають можливості дожити рік, два, три, їх списують. Списують через те, що вже немає для них надії. Відправляють їх до батьків, щоб батьки з останніх своїх копійок їм продовжували на день-два життя. Так от наша колега запропонувала законопроект, щоб цих людей, наших воїнів, шанували так само, як і тих, хто загинув на війні. На засіданні комітету цинічно вкотре вигадують причини, щоб не підтримати цей законопроект, – відправляють у Кабінет Міністрів, до експертної ради, до будь-кого.

Я вам сьогодні намагаюся показати два приклади того, яке обличчя нинішньої влади. Цинічне! Але я дуже сподіваюся, що в цьому залі знайдуться люди (я вірю, що вони є), для яких життя і здоров'я людей – понад усе. Підтримаймо наших колег і наших воїнів! Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вовк Віктор Іванович. Будь ласка.

ВОВК В.І., заступник голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка). Фракція Радикальної партії Олега Ляшка. Шановні громадяни! Цього тижня Президент України Петро Порошенко здійснив робочий візит до Вашингтона, де мав зустрічі з Президентом США Дональдом Трампом, віце-президентом Майком Пенсом, міністром оборони Джеймсом Меттісом та іншими очільниками. Цей візит став нагодою для Президента України закликати нову владу США до перегляду недалужої і нерішучої політики попереднього Президента Барака Обами, вкрай недостатньої і для стримування новітнього російського імперіалізму, і для надання належної допомоги Україні у відсічі збройної агресії Росії, поверненні окупованих територій та прискоренні економічного розвитку.

Візит Президента України Петра Порошенка також став нагодою закликати США до повноцінного виконання своїх зобов'язань за Будапештським меморандумом, зокрема шляхом укладання двосторонньої безпекової угоди між Україною та США і надання Україні статусу головного союзника поза НАТО, як це пропонується у Зверненні Верховної Ради України до Конгресу Сполучених Штатів Америки щодо безпекових гарантій, прийнятому нещодавно Верховною Радою за ініціативою фракції Радикальної партії Олега Ляшка.

Чи скористався Президент Порошенко цією нагодою для досягнення зазначених цілей? З повідомлень у ЗМІ, зокрема про підтримку Президентом Трампом недалужих і протиправних Мінських угод, відповідь на це питання радше негативна. Нагоду ініціювати радикальний перегляд політики США щодо захисту України було явно змарновано.

Тож зупинюся на тому, про що говорив би з Президентом Трампом лідер Радикальної партії Олег Ляшко:

про створення широкої антипутінської коаліції на захист усього демократичного світу, як колись була створена антигітлерівська коаліція, та про поглиблення міжнародних санкцій щодо Росії як держави-агресора;

про двосторонню безпекову угоду між Україною і США та надання Україні статусу головного союзника США поза НАТО як

механізму практичного виконання гарантій, наданих Будапештським меморандумом;

про зміну формату міжнародних переговорів з мінського та нормандського на будапештський та женецький за прямої участі США та ЄС;

про укладення угоди про зону вільної торгівлі між США та Україною, зокрема, на виконання пункту 3 Будапештського меморандуму про недопустимість економічного тиску на Україну, який здійснює Росія;

про необхідність новітнього Плану Маршалла для України як форпосту європейської цивілізації на сході Європи замість руйнівної програми МВФ.

Саме ці пропозиції Олег Ляшко рекомендував Президенту Порошенку під час зустрічі напередодні його візиту до Вашингтона. На жаль, Президент Порошенко ними знехтував.

Шановні громадяни! Цю зовнішньополітичну програму обов'язково реалізує Радикальна партія, коли прийде до влади. Вибір – за вами. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Остап Єднак передає слово Ревезі Олександровичу Васильовичу. Будь ласка, пане Олександрє.

РЕВЕГА О.В., член Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства (одномандатний виборчий округ №63, Житомирська область, самовисуванець). Виборчий округ №63, місто Бердичів. У місті Бердичеві, в районі Червоної Гори, сьогодні дислокується легендарна 26-та окрема артилерійська бригада, новостворена військова частина сил спеціальних операцій, автобат, а також інші військові частини. Тисячі військовослужбовців не мають житла і стоять у черзі.

Враховуючи велику кількість моїх звернень та запитів до Кабінету Міністрів України, у 2016 році були виділені кошти на будівництво 60-квартирного будинку для військовослужбовців. У квітні 2017 року мною було направлено запит до міністра оборони щодо того, в якому стані на сьогодні будівництво і скільки коштів виділено на будівництво даного будинку. Я отримав відповідь, що для

будівництва цього будинку спрямовано 18,8 мільйона гривень, і в IV кварталі планується здати даний будинок в експлуатацію.

Інформую: на сьогодні будівництво не ведеться, не завершений навіть фундамент. Тому я вимагаю від міністра оборони вжити всіх заходів, щоб відновити це будівництво. Також звертаюся до Володимира Борисовича Гройсмана з проханням узяти це питання під контроль. Я вважаю, що для цього потрібні не такі великі кошти, але це надзвичайно важливо для наших військовослужбовців, враховуючи те, що 26-та окрема артилерійська бригада одною з перших стала на захист суверенітету нашої держави. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Шурма Ігор Михайлович. Будь ласка.

ШУРМА І.М. «Опозиційний блок». Шановні колеги! Хотів би ще раз з цієї трибуни засвідчити повагу до рішення Кабінету Міністрів щодо передачі Львівського науково-дослідного інституту епідеміології та гігієни Міністерства охорони здоров'я України, який розташований у Львові, в підпорядкування Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. Мета благородна – збереження наукової і лікувально-профілактичної роботи, поліпшення навчальної роботи. Здавалося б, вирішуємо питання, проте практично позитивних результатів є дуже і дуже мало.

Що ми маємо на сьогодні? Минає 60 днів, протягом яких керівництво медичного університету могло взяти на баланс цю установу, підготувати її до роботи в осінньо-зимовий період, відповідно облаштувати. Потрібен наказ Міністерства охорони здоров'я про передачу на баланс і відповідно наказ про створення інвентаризаційної комісії. І що ви думаєте? Високопрофесійний уряд, зокрема Міністерство охорони здоров'я, упродовж 60 днів не спроможний видати наказ із двох пунктів, документ лежить під сукном. Є запитання: чому він лежить під сукном? Або хтось вимагає хабар, або відбувається звичайна дискредитація постанов Кабінету Міністрів. Якби ж це був поодинокий випадок отакої просто банальної бездіяльності в міністерстві... Хочу зразу сказати, що не всі заступники міністра в даній ситуації поведуться однаково, є один серед них, який заслуговує на повагу.

Я цю людину назву, але після того, як остаточно буде вирішено питання.

Маємо іншу тему по місту Львову. Уряд розпорядився виділити 45 мільйонів гривень на завершення робіт для введення в дію перинатального центру. Він свою справу зробив, виділив. Ви думаєте, за півроку з міністерства хтось приїхав до Львова і запитав, чому всі роботи стоять? Палець об палець ніхто не вдарив, зате займаються закупівлями медикаментів. Є результат, подивіться: 62 випадки захворювання на ботулізм і 9 смертей. Я в *Google* подивився про ботулізм, там описано випадки в Америці, у Франції один смертельний випадок описаний як історія. А тут дев'ять людей померло! Ви думаєте, випадкова така ситуація? Ні, не випадкова. У 2015 році я вже звертався до уряду з цим питанням, коли міністром був Квіташвілі, насилу змусили їх купити, дали дозвіл на одноразове ввезення. А чому сьогодні цього не роблять? А виявляється, що професійних знань у виконуючої обов'язки міністра немає, вона вважає ботулізм неінфекційною хворобою. Про що можна говорити?

Ще раз звертаюся до Кабінету Міністрів. Пане Гройсман, призначте кваліфіковану людину на посаду міністра, щоб можна було навести лад. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Острікова Тетяна Георгіївна. Будь ласка.

ОСТРІКОВА Т.Г., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Фракція «Об'єднання «Самопоміч». Доброго дня, шановні колеги! Шановні українці! Цього тижня, в понеділок, уряд з порушенням строку вніс на розгляд парламенту Бюджетну резолюцію. Більше того, це робилося в найкращих традиціях всіх урядів: як завжди, було зарезервовано номер, а текст Бюджетної резолюції з'явився лише наступного дня, після мого виступу на засіданні Погоджувальної ради. Водночас я хочу нам усім нагадати, що цього року Бюджетна резолюція внесена урядом з урахуванням середньострокового планування, а саме на три роки, вона передбачає бюджетну, фінансову, податкову політику України на 2018-2020 роки.

Що ж на нас чекає і що закладено в Бюджетну резолюцію? Перше, що кидається в очі, – офіційне визнання уряду, що держава не може втримати курс національної валюти. Минулого року було закладено на 2018 рік курс 27,8 гривні за долар, а на 2019 рік – 28,4 гривні. Тепер уже в цій Бюджетній резолюції на 2018 рік закладається курс 29,3 гривні за долар, а на 2019 рік – 30,5 гривні. Тобто уряд сам визнає, що держава курсом не керує.

Друга позиція – видатки. Наведу декілька показових цифр. Бюджет Генеральної прокуратури з 5 мільярдів цього року зростає на 1,8 мільярда наступного року, тобто Генеральній прокуратурі уряд дає на 1,8 мільярда більше. Водночас видатки на освіту залишаються на тому самому рівні. Це показово в тому плані, що чинна влада продовжує розбудовувати поліцейську державу. Це також підтверджується й тим, що бюджет МВС і Міністерства оборони, який становить 5 відсотків ВВП і 19 відсотків доходів державного бюджету, містить саму лише цифру, без жодної деталізації, на що ці кошти будуть витрачені, і ця цифра доводиться до Міністерства фінансів Радою національної безпеки і оборони. Тобто навіть Міністерство фінансів, очевидно, не знає, як ця цифра розрахована і яким чином така сума буде витрачена.

Також у Бюджетній резолюції міститься істотна загроза зриву бюджетної децентралізації і для місцевих бюджетів. Називається це дуже м'яко: вирівнювання диспропорцій у податковій спроможності місцевих бюджетів. Насправді діятиме принцип: хто більше заробляє для місцевого бюджету, у того більше забиратимуть, а місцевій владі, яка погано працює, даватимуть дотації. Ми що, повертаємося до режиму Януковича, коли Донбас, який всіх годував, постійно отримував величезні дотації з бюджету?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, 10 секунд, як ми домовилися, для всіх однаковий час.

ОСТРІКОВА Т.Г. Я вас дуже прошу, мені дуже потрібно 30.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Надамо Остріковій 30? Усім 10, пані Тетяно, вибачте.

ОСТРІКОВА Т.Г. Найбільше моє обурення викликає частина податкової політики, де відсутнє запровадження податку на виведений капітал. Уряд просто відмовився виконувати вимогу Податкового кодексу України, яку повинен був...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вибачте, пані Тетяно, ви ж самі кажете, що ми розбудовуємо поліцейську державу. Домовилися про 10 секунд.

Попов Ігор Володимирович передає слово Ліньку. Будь ласка.

ЛІНЬКО Д.В., член Комітету Верховної Ради України з питань транспорту (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка). Радикальна партія. Шановні українці! Вчора ввечері ми отримали хоч невеличку, але все ж перемогу на другому фронті гібридної війни – інформаційному. Вчора правоохоронними органами затримано хабарника, відвертого антиукраїнського пропагандиста, агента Кремля, головного редактора сайту *Strana.ua* Ігоря Гужву (*Оплески*).

Ця людина і його редакція три місяці тому почали вимагати особисто з мене гроші за непублікацію певних матеріалів, які, на їхню думку, компрометують мене і Радикальну партію. З того часу правоохоронні органи фіксували всі спроби вимагання і шантажу. Вчора під час затримання у самого Гужви були знайдені й гроші, ті 10 тисяч доларів, які йому вручили. Усі матеріали справи будуть передані до суду найближчим часом.

Я хочу заявити, що це абсолютно правильна дія правоохоронних органів. Ми сподіваємося, що на цьому не завершиться, бо в Україні діє величезна кількість прямих кремлівських агентів, які ведуть пропагандистську війну, зокрема сайт телеканалу «Інтер». І ми вимагаємо, щоб була створена ТСК, яка розслідуватиме, звідки фінансуються, хто керує і яким чином відбувається діяльність цих антиукраїнських інформаційних ресурсів. Вони мають бути закриті! Це питання національної безпеки. Я хочу наголосити, наприклад, що Ігор Гужва раніше працював головним редактором сайту *Kreml.org*. Як такі люди можуть взагалі спокійно почуватися тут і працювати?

І дуже знаково, що під час цього затримання проявилися всі «кремлівські консерви», такі персонажі, як Вілкул, Лукаш, які мають сидіти в тюрмі за злочини Майдану. Капліни, львовочкини, кужелі,

тимошенки побігли захищати Гужву і витягувати його з тюрми. Це дуже чітко демонструє всю ту агентуру, яка на сьогодні існує в Україні, в українському парламенті і в медіапросторі. Просто непочатий край роботи для правоохоронних органів, для наших спецслужб!

Думаю, те, що не було зроблено за три роки, нашими спільними зусиллями має бути зроблено найближчим часом. Для того щоб перемагати у війні, для того щоб перемагати Росію, ми маємо, в першу чергу, боротися за мізки наших громадян, боротися проти пропаганди, яку ведуть ці агенти Кремля. Їх усіх об'єднують дві речі: вони щиро ненавидять Україну і дуже люблять гроші. На цьому вони й погоріли. Справа проти редактора *Strana.ua* – це справа виключно про корупцію і хабарництво, і вона буде доведена до логічного завершення. Хочу повідомити, що вже є факти, які підтверджують безпосередній зв'язок пана Гужви з Москвою, фінансування, зв'язки з паном Львовчкіним, який є безпосереднім агентом Кремля в Україні, і те, що цей сайт керувався безпосередньо ФСБ з Москви. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Дякую вам і за мужню позицію. Корчик Віталій Андрійович передає слово Кодолі. Будь ласка.

КОДОЛА О.М. Чернігівщина, виборчий округ №209. Дякую колезі Віталію Корчику за надане слово. Сьогодні я говоритиму про Латвію, оскільки саме ця країна є одним із найбільших партнерів України в Європейському Союзі, не лише в політичній, а в усіх сферах суспільної та економічної діяльності, послідовно підтримує інтереси нашої держави в євроінтеграційному русі і в процесі проведення реформ. Латвійсько-українські контакти постійно зміцнюються на різних рівнях, починаючи з наших культурних проєктів, бізнес-інтересів, закінчуючи налагодженням співпраці на рівні місцевого самоврядування.

І дуже приємно, що місто Ніжин – центр мого виборчого округу минулого року отримало місто-побратим Прейлі в Латвійській Республіці. Українські підприємці дедалі більше виходять на латвійський ринок, відкриваючи там свої компанії, створюючи спільні підприємства, розширюючи номенклатуру експорту нашої продукції і використовуючи, серед іншого, цей ринок як ворота до скандинавських країн.

Латвійська Республіка активно ділиться власним досвідом у проведенні реформ, зокрема в системі місцевого самоврядування, децентралізації влади, державного управління, впровадження «зелених» технологій, енергоефективності тощо.

Ми ще раз могли пересвідчитися у послідовній дружній позиції наших латвійських колег під час останнього візиту української делегації до Латвії, який відбувся нещодавно. Сьогодні для нас – депутатів, експертів, представників місцевого самоврядування – дуже важливо вивчати досвід країн Центральної та Східної Європи саме з питань підвищення енергоефективності. Тому нашою парламентською групою було ініційовано проведення робочих зустрічей з колегами з Латвійського Сейму та латвійськими фахівцями саме у сфері енергоефективності. Цей візит відбувся за активної підтримки і співпраці з Програмою розвитку ООН в рамках проекту «Секретаріат та експертний хаб з енергоефективності».

Як керівник групи міжпарламентських зв'язків з Латвійською Республікою я від імені нашої групи, всієї делегації хочу подякувати команді Посольства України в Латвійській Республіці та відзначити справді високий рівень організації нашого візиту. Разом з тим хотів би звернути увагу Міністерства закордонних справ на важливість призначення Надзвичайного і Повноважного Посла України в Латвійській Республіці найближчим часом, оскільки вже досить тривалий термін у Латвії немає нашого посла.

Думаю, що той високий рівень взаємної підтримки і довіри, який склався між нашими країнами, має бути збережений і зміцнений. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Валерій Пацкан передає слово для виступу Солов'ю Юрію Ігоровичу. Будь ласка, пане Юрію.

СОЛОВЕЙ Ю.І., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики (одномандатний виборчий округ №89, Івано-Франківська область, партія «Блок Петра Порошенка»). Виборчий округ №89, Гуцульщина і Покуття. Шановні колеги! Буквально на днях до парламенту внесено урядовий проект

пенсійної реформи. І я вважаю, що це нормально, якщо цьому передувала досить серйозна дискусія в уряді і серед громадськості.

Якщо ми поставимо запитання, чи потрібна сьогодні пенсійна реформа, то вона однозначно потрібна, бо існуючий стан пенсійного забезпечення, коли люди, маючи однаковий стаж і однаковий розмір заробітної плати, але залежно від часу, коли вони вийшли на пенсію, отримують різний розмір пенсій, є абсолютно незадовільним.

Чи вирішить ця реформа проблему пенсійного забезпечення на перспективу? На моє глибоке переконання, ні. Звичайно, цієї реформи абсолютно недостатньо, ми вже проходили подібне у 2004 році, коли був уряд Януковича, так звану пенсійну реформу у 2011 році. У чому проблема, чому і 2004 року, і 2011 року так звані пенсійні реформи однаково закінчилися кризою пенсійного забезпечення? Ключова причина в тому, що ми реформуємо виключно солідарний рівень пенсійного забезпечення. Ми ще, знаєте, в далекому минулому, тоді як цивілізований світ давно вже це пройшов і рухається набагато швидше. У цивілізованих країнах вже століттями існують щонайменше три рівні пенсійного забезпечення: солідарна пенсійна система, яка виконує виключно одну функцію – захист людей від бідності; обов'язкова накопичувальна пенсійна система, яка дозволяє людям комфортно проживати на пенсії; і третій рівень – добровільне пенсійне забезпечення, яке дає можливість вже достатньо комфортно жити на пенсії.

Саме тому я вважаю, що сьогодні, коли ми будемо розглядати черговий пакет змін до пенсійної реформи, ми однозначно мусимо запровадити, починаючи з 2018 року, обов'язкову накопичувальну пенсійну систему. Ми сьогодні, для прикладу, шукаємо кошти на будівництво українських доріг у Світового банку чи в Європейського банку реконструкції та розвитку, при цьому не використовуючи наш вітчизняний ресурс. Ми сьогодні хочемо знайти ресурс, як кредитувати український бізнес. Але до того часу, доки депозит розміщується на один рік, ми ніколи не отримаємо довгих грошей в українській економіці, а такими довгими грошима можуть бути саме пенсійні кошти.

Саме тому я звертаюся до колег, які підтримують цю ідею. Ми розробили спільно з колегами комплексний законопроект, який запроваджує з 2018 року обов'язкову накопичувальну пенсійну

систему, який ми плануємо зареєструвати вже найближчим часом. Я звертаюся до колег по парламенту...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, 10 секунд.

СОЛОВЕЙ Ю.І. Я звертаюся до тих колег по парламенту, які мають бажання долучитися до цієї роботи, ми готові і відкриті до співпраці. Закликаю об'єднати зусилля, щоб дати поштовх...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Купрієнко Олег Васильович. Будь ласка.

КУПРІЄНКО О.В., *заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка).* Радикальна партія Олега Ляшка. Вельмишановний головуючий! Шановні 10 народних депутатів з БПП, 5 – з «Народного фронту», 2 – з «Опозиційного блоку», 1 – з групи «Воля народу», 4 – з «Самопоміч» і 2 позафракційні! І вельмишановні колеги народні депутати з Радикальної партії Олега Ляшка, які присутні в цьому залі практично в повному складі, крім тих, хто зараз на ефірах доносить радикальне слово правди до народу України!

Не один раз з цієї високої трибуни лідер Радикальної партії Олег Ляшко, особисто я, Олексій Кириченко порушували питання про недопущення знищення медичної науки в Україні, про те, що не можна недофінансовувати медичну галузь, про фінансування Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова, Національного інституту хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова, Інституту кардіології імені академіка М.Д. Стражеска, Інституту нейрохірургії імені академіка А.П. Ромоданова. І ми перемогли, наші слова почуто, уряд вчора подав законопроект про внесення змін до Державного бюджету, за яким більш як півмільярда гривень спрямовано на фінансування грандів нашої медичної науки. Я вітаю головних лікарів цих закладів, усіх, хто своєю важкою працею високо несе звання української медицини у світ. Вони виконують такі операції, що нам заздрять закордонні фахівці і приїжджають сюди робити деякі медичні операції. І це правда, ми молодці. Я дякую всім народним

депутатам, які підтримали цю ініціативу і проголосували вчора за зміни до бюджету.

Проте ми розуміємо, що це не остаточна перемога. На два-три місяці вистачить грошових коштів, щоб інститути жили і працювали, щоб люди отримували заробітну плату. Я переконаний, що в цьому залі знайдуть підтримку і наступні зміни до бюджету, і ми врятуємо медичну галузь, врятуємо світила нашої медичної науки, і все буде добре.

Користуючись нагодою, звертаю увагу суспільства на те, що Радикальна партія боролася, бореться і боротиметься не тільки за збереження медичної науки, а й проти антинародної медичної реформи, яку намагається запровадити уряд. Ми стояли і будемо стояти на захисті інтересів людей. Кожна людина, кожний громадянин і платник податку буде мати право отримувати безоплатно медичні послуги, буде мати право берегти своє здоров'я і отримувати допомогу від держави. Не допустимо антинародної медичної реформи! Радикальна партія стояла і стоїть на захисті людей, народу України. Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кириченко передає слово для виступу Ігорю Попову. Будь ласка.

ПОПОВ І.В., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка). Шановний Андрію Володимировичу! Шановні колеги! Насамперед хочу сьогодні з цієї високої трибуни привітати всіх державних службовців України з професійним святом. Державна служба – це становий хребет нашої держави. Всі рішення, які ми приймаємо, залишаються лише на папері, доки державні службовці не донесуть їх до кожного громадянина.

А які ж рішення ми приймаємо останнім часом у цій залі, і за які рішення ми будемо голосувати в останній пленарний тиждень цієї сесії? На жаль, останнім часом влада пропонує рішення, які суттєво звужують, обмежують соціальні та економічні права українських громадян та ведуть наш народ до зубожіння.

До прикладу, вчора уряд вніс до парламенту проект пенсійної реформи. Після засідання Національної ради реформ нам обіцяли, що підвищення страхового стажу не буде, а якщо буде, то з 2020 року. Що ми бачимо в законопроекті? Уряд пропонує підвищити страховий стаж до 25 років уже з 2018 року. Більше того, уряд пропонує перерахувати коефіцієнт пенсії: замість 1,35 на 1 уже з 2018 року. Що це означає? Що в нас дуже багато пенсіонерів або взагалі не отримують права на пенсію, або їхня пенсія буде значно зменшена. Натомість ми вимагаємо від уряду вже зараз провести індексацію пенсій і скасувати оподаткування пенсій працюючих пенсіонерів.

Що нам пропонують у так званій медичній реформі? Закриття багатьох лікарень під виглядом створення госпітальних округів, запровадження платних послуг, переведення всієї вторинної ланки на платну основу та створення медичної тендерної палати, яка в Києві ділитиме всі гроші, які будуть збиратися на медичні послуги. А де ж тоді децентралізація? Ми категорично проти такої псевдореформи!

Буквально вчора ми голосували за встановлення теплових лічильників на кожен будинок. Здавалося б, правильна ідея, щоб кожен платив за те тепло, яке споживає. Але ми вимагали, щоб лічильники встановлювали організації, які постачають теплову енергію, яким виділяли достатньо коштів. Натомість, на жаль, ви приймаєте рішення про те, щоб за це платили громадяни.

Навіть у змінах до кодексів, які приймаються тут, закладається норма про автоматичне списання боргів, про виклик громадянина до суду через Інтернет, знову-таки, звужуючи його права. Підвищуються тарифи, а громадянин не може захистити своїх прав.

Ми вимагаємо нової економічної політики, створення нових робочих місць, будівництва нових заводів. Ми вимагаємо реальної боротьби з корупцією, а не лише в *Facebook*, боротьби з системними проблемами, які ведуть на самий верх. Ми вимагаємо не скасування мораторію на продаж землі, що влада хоче зробити через рішення Конституційного Суду, а розвитку аграрного виробництва, рослинництва, тваринництва...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадатурський Андрій Олексійович. Будь ласка.

ВАДАТУРСЬКИЙ А.О., член Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин (одномандатний виборчий округ №130, Миколаївська область, партія «Блок Петра Порошенка»). Шановні колеги! Я хотів би привернути вашу увагу до питання річок. На сьогодні в Україні є 206 тисяч кілометрів річок, але питання в тому, що кожного року ми втрачаємо майже 100 кілометрів. Я просто хочу назвати вам цифри, які є свого роду антирекордами України. Нині 6 мільйонів людей живуть тільки вздовж річки Дніпро, 35 мільйонів людей споживають з неї питну воду. Але ми повністю втратили судноплавство. У 1991 році ми перевозили 18 мільйонів людей нашими річками, тепер – менше 400 тисяч. Хочу сказати, що в 1991 році ми мали 2,5 тисячі пасажирських суден, сьогодні – 100.

Чому так сталося? Тому що ми як не мали державної програми розвитку річок, судноплавства і суднобудування, так, на жаль, і до сьогодні не маємо. Замість того щоб зробити річку привабливою, конкурентоспроможною, забрати вантажопотоки з наших доріг, щоб вантажівки не розбивали дороги, ми намагаємося, навпаки, зробити річку ще дорожчою. Міністерство інфраструктури підтримує запровадження річкового збору, замість того щоб знизити собівартість перевезень, залучити додаткові перевезення.

У мене запитання до міністерства: чому ви не розробите урядовий законопроект, а вже вп'яте намагаєтеся через депутатів провести галузевий законопроект щодо відродження водних шляхів України? Тому що це робиться з єдиною метою: створити ще одного монополіста, який буде просто «обилечивать» компанії, які ще намагаються працювати.

Що ми пропонуємо? Скасувати плату за проходження шлюзів під мостами (це лише 3-4 відсотки собівартості), скасувати акциз (це дасть можливість зберегти 20-24 відсотки собівартості), тоді ми, по-перше, вилучимо вантажі з доріг, а зняття навантаження з доріг в 1 мільйон тонн заощадить нам на дорогах майже 790 мільйонів гривень, а по-друге, зможемо відновити суднобудівну галузь. У нас на сьогодні в Україні вісім заводів простоюють, це 100-150 тисяч людей, які не мають роботи. Нам потрібно створити попит на річках, який дасть можливість заводам працювати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, 10 секунд.

ВАДАТУРСЬКИЙ А.О. ...а ми натомість відкриваємо ворота для офшорів. Навіщо ми легалізуємо офшори? Давайте створимо робочі місця в Україні!..

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Береза Борислав Юхимович. Будь ласка.

БЕРЕЗА Б.Ю., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (одномандатний виборчий округ №213, м. Київ, самовисуванець). Я хочу зараз звернутися не так до своїх колег, яких у залі небагато, як до всіх українців. Учора в Києві двома ударами ножа вбито Сергія Олійника, ветерана АТО, колишнього начальника розвідки 1-го батальйону 54-ї бригади. Його вбили ножом біля станції метро «Золоті Ворота» тільки за те, що він заступився за свого сина. Його син грав на синтезаторі. Людині не сподобалося, вона пішла сваритися, з ножом, а потім вбила.

Людей почали вбивати просто так. Вбивають, якщо комусь не подобається, що людина в «Макдональдсі» курить, що хтось на когось якось не так дивиться. Люди стали, наче хижі звірі.

Я звертаюся до українців: схаменіться! Пам'ятайте, що це не тільки злочин, це ще й смертельний гріх. Я хочу звернутися до вас, щоб ви зрозуміли: якщо вам хтось не подобається, ви можете сказати йому про це, але вбивати людину виключно за те, що вона вас дратує, – я думаю, це не наш шлях.

Те, що зараз відбувається в суспільстві, – це ганьба, справжня ганьба. Ми мусимо це якось зупинити, можливо, психологічною допомогою чи якось інакше. Але, мабуть, якби ця людина, яка йшла з'ясовувати стосунки з ножом, розуміла, що йому можуть відповісти, що в іншій людині може бути зброя, напевно, він ніж не використав би. Взагалі, право на зброю – це те, що відрізняло раба від громадянина у Стародавньому Римі.

Я вважаю, що настав час, щоб не лише депутати, прокурори, працівники поліції та ще деякі особи, а щоб всі українці мали право на персональну зброю. Це право належить нам. Ми не гірші, ніж молдавани, естонці, литовці, вони мають право на зброю і ним користуються. Зброя – це як скальпель. Лікар рятує скальпелем життя, а вбивця може ним забрати життя. Вбиває не скальпель, вбивають люди.

Я хотів би, щоб право на зброю стало невід'ємним правом кожного громадянина України. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Запрошується до слова Мартовицький Артур Володимирович.

МАРТОВИЦЬКИЙ А.В., член Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки (одномандатний виборчий округ №36, Дніпропетровська область, самовисуванець). Шановні громадяни України! Шановні колеги! Мій виступ пов'язаний із ситуацією, що склалася у зв'язку з призначенням субсидій. Ні для кого не секрет, що призначення субсидій на оплату житлово-комунальних послуг багатьом нашим вкрай зубожілим громадянам хоч якось допомагає звести кінці з кінцями, хоча й не вирішує їхніх життєвих і фінансових проблем, особливо в умовах стрімкого підвищення вартості цих послуг за останні три роки. Але в цьому процесі є і зворотний бік.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про посилення соціального захисту населення в умовах підвищення цін і тарифів на комунальні послуги» від 5 квітня 2014 року №83 фінансування витрат, пов'язаних з наданням населенню компенсації додаткових витрат на оплату комунальних послуг в умовах підвищення цін і тарифів на послуги, здійснюється за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття та рідких нечистот. Тобто хочу зазначити, що від своєчасної компенсації державою витрат місцевих бюджетів на виплати субсидій залежить не лише стабільність діяльності бюджетних установ міст і районів, а й можливість хоч якогось їх розвитку. Проте, на жаль, про своєчасні компенсації органи місцевого самоврядування можуть лише мріяти.

Наприклад, у місті Павлограді, яке належить до мого виборчого округу, мешкають понад 100 тисяч жителів. За період опалювального сезону 2016-2017 років понад 25 тисяч сімей отримали субсидії на загальну суму 184 мільйони гривень. Проте, станом на сьогодні, непогашена заборгованість перед підприємствами – надавачами послуг

становить 73 мільйони 700 тисяч гривень, з них грошовими коштами – понад 3,5 мільйона, у тому числі за 2016 рік – 97 тисяч.

Несвоєчасні розрахунки за субсидіями з комунальними підприємствами перешкоджають наданню якісних послуг населенню. Особливо це стосується підприємств, які надають послуги з вивезення сміття, та ОСББ, які здійснюють обслуговування прибудинкових територій, тобто коли фінансування субсидій здійснюється грошовими коштами.

Така ситуація склалася в переважній більшості міст і районів України. Тому, враховуючи вищезазначене, звертаюся особисто до Прем'єр-міністра України з вимогою терміново втрутитися в ситуацію та вжити вичерпних заходів для негайної компенсації коштів, витрачених з місцевих бюджетів, у повному обсязі, щоб запобігти зростанню соціальної напруги в державі. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Романова Анна Анатоліївна.

РОМАНОВА А.А., секретар Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Шановні українці! Шановні народні депутати! Я хочу зараз з цієї трибуни розвіяти деякі міфи про сміття.

Міф перший: в Україні не існує проблеми сміття. Насправді на сьогодні в Україні 300 мільйонів тонн нагромадженого сміття. Воно нагромаджувалося роками на 32 полігонах всієї нашої держави. Сміття виділяє отруйну речовину – фільтрат, який потрапляє в навколишнє природне середовище і повільно вбиває українців. Можливо, це одна з причин високої смертності українців, Україна посіла друге місце у світі за рівнем смертності.

Я хочу наголосити, що 5 відсотків всієї території України зайняті сміттям. Це більше, ніж площа Чернівецької області. Тому не можна казати, що сміття – це проблема лише Львова. Відколи настало літо і встановилася тепла погода, щодня ми бачимо, як палають сміттєзвалища в Харкові, Чернігові, Житомирі, інших містах. І повірте, кожна громада, кожен мешканець України на сьогодні є заручником через відсутність державної політики поводження з твердими побутовими відходами.

Міф другий: вивезення сміття, поводження зі сміттям – це виключна компетенція мерів, органів місцевого самоврядування. Насправді це не так. Справа в тому, що згідно із законодавством і чинними будівельними нормами полігони сміттєзвалищ не можна розташовувати в межах міста. Тобто кожен мер у цьому питанні залежить від обласної державної адміністрації, тобто від президентської вертикалі.

Міф третій, про ефемерні сміттєпереробні заводи. На сьогодні в Україні не існує жодного сучасного сміттєпереробного заводу, жодного! Ми маємо лише сміттєспалювальний завод «Енергія», який побудований у радянські часи за застарілими технологіями і спалює лише 1 відсоток сміття всієї країни. Крім того, він дуже погіршує екологічну ситуацію, і це відчувають мешканці Харківського масиву в місті Києві по смороду, який поширює завод.

Міф четвертий. Хтось каже, що на смітті можна заробити. На сьогодні у смітті знаходиться лише 6 відсотків цінних речовин, які вже відбираються і переробляються. Нам терміново треба приймати закони, які дадуть поштовх державній політиці у сфері утилізації сміття, поводження з твердими побутовими відходами. Ці законопроекти вже більше року лежать і не виносяться на розгляд. Нам треба створити умови для інвесторів, щоб вони захотіли будувати в Україні сучасні сміттєпереробні заводи.

І нарешті останній, п'ятий міф, начебто представники «Самопоміч» голодують за сміття. Ні, вони голодують за повагу до прав, здоров'я і життя людей у цій країні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Спориш Іван Дмитрович. Будь ласка.

СПОРИШ І.Д., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму (одномандатний виборчий округ №15, Вінницька область, партія «Блок Петра Порошенка»). Блок Петра Порошенка, виборчий округ №15, Вінниччина. Насамперед я хочу приєднатися до попередніх промовців і привітати державних службовців із професійним святом. Ми розуміємо, що 90-95 відсотків державних службовців отримують низькі зарплати. Ми це добре знаємо і мусимо докласти зусиль, щоб

виправити ситуацію, щоб державні службовці отримували справедливу платню і працювали на розвиток нашої держави.

Я хотів би з цієї трибуни сказати про те, що болить моїм виборцям. Насамперед люди просять врегулювати питання оренди землі. Це питання вже не раз порушувалося з цієї трибуни, і кожного разу ми говоримо про те, що забирають землю у фермерів, і важливо, щоб не довелося, не дай Господи, зі зброєю захищати свою землю. Думаю, ми мусимо все зробити для правильного врегулювання питання оренди землі.

Неодноразово з цієї трибуни говорилося і про те, щоб поверталися кошти з тваринництва. Ви знаєте, дуже прикро, що коли ми голосували за бюджет, то не врахували, що на сьогодні треба забезпечити повернення коштів з тваринництва на спецрахунки, для того щоб захистити наше тваринництво і щоб наші фермери могли працювати. Сільськогосподарські підприємці – це тваринництво. На жаль, ці кошти не повертаються, вони надходять через якісь зарахування, досить рідко вони надходять на рахунки сільськогосподарського виробника. Я думаю, це дуже великий мінус. Просто ми дійдемо до того, що в селі не залишиться жодної корівки, не буде жодної ферми. А це робочі місця, тому треба уважно розглянути це питання.

Хочу також звернути увагу, що за рахунок децентралізації влади зараз все-таки надаються субвенції, і на рахунок адміністрацій надходять кошти, але має бути строгий контроль за їх використанням. Зрозуміло, що в першу чергу ми повинні їх спрямувати у соціальну сферу, для покращення життя наших людей. Насамперед це медицина, мусимо забезпечити всі лікарні, щоб вони мали потрібне обладнання, щоб залишилися робочі місця і щоб люди могли отримати першу медичну допомогу.

Також я хочу ще торкнутися питання, про яке досить часто по телебаченню говориться, – про зняття депутатської недоторканності. Шановні, ми знаємо, що вже тричі депутати цього скликання голосували питання про зняття недоторканності. І я думаю, що журналісти в першу чергу повинні це контролювати, вони повинні подивитися, хто голосував за це, а хто ні, виборці мають знати. Недоторканність потрібно зняти з кожного з нас, щоб на сьогодні це питання було знято з порядку денного. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Лещенко.

ЛЕЩЕНКО С.А. Шановні українці! На цьому тижні Національне антикорупційне бюро передало до Верховної Ради унікальне подання щодо викриття діяльності народних депутатів Полякова і Розенблата, які використовували депутатський статус для власного збагачення. Історія унікальна в тому, що вперше агенти НАБУ під прикриттям повністю задокументували отримання всіх хабарів, які гроші було заплачено, всі зустрічі в ресторанах зафіксовані. Унікальність навіть у тому, що переписано номери банкнот включно з номерами серій готівкових коштів, які виплачувалися як хабарі, і потім агенти простежили, куди навіть витрачалися гроші від отриманих хабарів. Зокрема, один з депутатів, який отримав хабар, того ж вечора придбав два телефони: один подарував дружині, а другий залишив собі. Потім це все було викрито Національним антикорупційним бюро як докази у справі.

Все це доводить, що Національне антикорупційне бюро є саме тим органом, на який ми так довго чекали, який буде переслідувати корупціонерів і йти по сліду, можливо, протягом півроку, працювати під прикриттям і викривати всі злочинні схеми.

Однак є ризик, що тепер, коли у нас залишився лише один пленарний тиждень цієї сесії, зазначені особи уникнуть відповідальності, що подання не будуть внесені в сесійний зал, бо регламентний комітет контролюється фракціями, до яких належать народні депутати – фігуранти подання. Тому ми разом з колегами Мустафою Найємом, Світлоною Заліщук, іншими «єврооптимістами» запропонували продовжити шосту сесію Верховної Ради до того часу, коли всі подання будуть розглянуті. Наступного тижня настане «момент істини», який покаже, чи готова Верховна Рада очищати свої ряди і знімати недоторканність з конкретних фігурантів.

Взагалі, питання зняття депутатського імунітету як норми Конституції вже вкотре замовчується в цьому залі. На виборах всі рвуть на собі сорочку, а як потрапляють у парламент – радо користуються цим імунітетом. У першу чергу за це відповідальні лідери фракцій, бо тільки лідери фракцій впливають на формування порядку денного, тож вони повинні це питання порушувати. Якщо вони його не порушують, тоді вони є учасниками змови.

Одне з гасел, яке ми піднімали на цьому тижні під час нашого мітингу під стінами Верховної Ради, – це зміна правил гри, не тільки скасування недоторканності, а й прийняття нового Закону «Про вибори народних депутатів України». Це також усі обіцяли, а як прийшли в парламент – забули. Так само треба заборонити політичну рекламу на наступних виборах, бо якщо ми цього не зробимо, знову буде змагання корупційних грошей, які олігархи вливають в кишені, якими засівають у сесійному залі, а потім це все як куплений ефір потраплятиме на екрани і буде купуватися лояльністю виборців, а потім знову прийдуть у парламент і грабуватимуть. Тому наше гасло залишається незмінним: новий закон про вибори, зміна правил політичної реклами, скасування депутатської недоторканності та боротьба з корупцією.

На цьому тижні вкотре було намагання поставити під контроль Національне антикорупційне бюро шляхом призначення кишенькового аудитора. Такі спроби робитимуться і сьогодні на позачерговому засіданні Комітету з питань запобігання і протидії корупції. Ми маємо всі наші зусилля спрямувати на те, щоб дати можливість Національному антикорупційному бюро розслідувати корупційні злочини високопосадових корупціонерів. Це єдина надія держави на боротьбу з корупцією. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юзькова передає слово Ігорю Мосійчуку. Будь ласка, пане Ігоре.

МОСІЙЧУК І.В., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка). Радикальна партія Олега Ляшка. Шановний український народе! Весь минулий тиждень українське суспільство говорило про сміття, про корупцію, про бурштин. Я думаю, що для того, аби щось змінити і почати говорити про модернізацію країни, про її розвиток, про нову економічну політику – політику економічного націоналізму, протекціонізму, яку пропонує Радикальна партія Олега Ляшка, насамперед потрібно викинути сміття із голів, тоді його не буде і на вулицях наших міст.

Я не можу судити, бо не є слідчим чи суддею, чи винні ті, кого обвинувачують у «бурштиновій справі», чи є там склад злочину. Але я точно знаю, що винні ті, у тому числі й народні депутати, які не дозволили легалізувати видобуток бурштину, які залишили видобуток бурштину в «сірих» схемах, якими користуються різного роду ділки та уникають оподаткування. Це мільярди, мільярди гривень, які дали б можливість підняти, відроджувати українську економіку.

Говорячи про корупцію, не можна не згадати і вчорашній випадок. Почалося це не вчора, а ще в березні, коли з мого товариша і колеги Дмитра Лінька почали вимагати кошти за те, щоб не публікувати компрометуючі матеріали. Немає ніяких компрометуючих матеріалів на Дмитра Лінька, і приховувати йому нічого. Тому він пішов і написав заяву, і три місяці кремлівського агента Гужву документували. Документували повністю, і в ході документування, в тому числі, з'ясовано отримання коштів з Російської Федерації на фінансування сайту *Strana.ua*. А вчора ввечері він був затриманий, і в його портфелі, не деінде, вилучено 10 тисяч доларів, які були передані через посередника за непублікацію матеріалів про Лінька.

Я також хочу звернути увагу українського суспільства на те, хто став на захист цього покидька, агента Кремля і корупціонера. Це Вілкул, за яким давно плаче тюрма, це Лукаш, яка мала б сидіти за загибель людей під час Революції Гідності, яка кликала: «Янукович, прийди». Усіх їх об'єднує одне: ненависть до України і любов до Кремля. Але ми їм цього зробити не дамо! Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Перед тим як надати слово наступному промовцю, я просто звернуся до колег народних депутатів, які традиційно, кожної п'ятниці, фотографують нас справа і зліва. Коли ми були делегацією в норвезькому парламенті і зайшли до залу під час «години запитань до Уряду», там було троє депутатів. Я запитав: чому так? Вони кажуть: це час запитань до уряду, тому хто має запитання, той і залишається. Хочу сказати вам щиро: ми самі кожного дня і кожної п'ятниці себе компрометуємо, вивішуючи такі фотографії і висміюючи парламент. Хтось думає, що він знаходиться поза парламентом. Ми всі і є парламент. І приниження парламентаризму, приниження Верховної Ради – це, в тому числі, і самоприниження кожного з нас. Тому я закликаю

з повагою ставитися до себе, до своїх колег і до українського парламенту. Це моя особиста позиція, я мав необхідність її висловити. Дякую.

Дерев'янку, будь ласка.

ДЕРЕВ'ЯНКО Ю.Б., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (одномандатний виборчий округ №87, Івано-Франківська область, політична партія «Воля»). Політична партія «Воля», Рух нових сил. Шановні колеги! Шановні українці! Я хочу привернути вашу увагу, шановні колеги, а також увагу Президента України, Прем'єр-міністра України, міністра оборони України до афери, яка досі триває і яка пов'язана із закупівлею та проведенням випробувань військового зв'язку відповідно до доручення Президента України, для того щоб все-таки визначити, який зв'язок кращий – турецької компанії *Aselsan* чи ізраїльської *Elbit Systems*, які між собою змагаються.

На моє запитання минулого тижня про те, чи знають Прем'єр-міністр і міністр оборони, що під час випробувань, які проводяться, фактично не відбувається випробувань на протидію обладнанню радіоелектронного придушення, Прем'єр-міністр нічого мені не відповів, а перший заступник міністра оборони сказав, що він не знає, але обов'язково доповість. Минуло два тижні, ніхто нічого не доповів.

Ігор Луценко, Тетяна Ричкова і я в п'ятницю, в останній день пленарного тижня, поїхали на місце випробувань і запитали безпосередньо у начальника військ зв'язку Збройних Сил України, генерал-майора Володимира Рапка, чи буде проведено і чи проводилися такі випробування. Він нам відповів, що обладнання РЕП уже немає, і через день випробування закінчилося.

Ця історія розпочалася з того, що 7 листопада 2016 року міністр оборони на підставі доповідної того самого Рапка, що начебто такі випробування були проведені раніше, прийняв рішення про те, що турецька компанія *Aselsan* визначена без конкурсу, без випробувань як єдиний постачальник такого зв'язку для Збройних Сил України.

Пізніше розгорівся величезний скандал, оскільки турецьке обладнання було закуплено за ціною ізраїльського, а ізраїльський виробник входить до трійки провідних компаній світу у цій сфері. Розгорівся величезний скандал, в який втрутилися Прем'єр-міністр Ізраїлю та

інші посадовці. Прем'єр-міністр України і Президент України дали доручення провести відповідні випробування.

Те, що випробування було упередженим, необ'єктивним, що методика була прийнята не НАТО, а українська, з метою підтвердження прийнятого рішення, що продукція турецької компанії найкраща, вже стало абсолютно очевидним. Але для нас із вами, для всіх громадян України, для бійців, які будуть використовувати засоби зв'язку, важливо, щоб це обладнання працювало, важливо, щоб не було корупції. Тому всі ці факти, які у нас є, ми спрямуємо до НАБУ, до Генеральної прокуратури, до Служби безпеки України, до Президента України. Просимо Комітет з питань запобігання і протидії корупції провести окремі слухання з цього питання, для того щоб ми не дозволили корупціонерам перемогти здоровий глузд, не дозволили їм впливати на те, наскільки якісний чи неякісний зв'язок будуть використовувати наші бійці. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Час вичерпаний, але я на 5 хвилин продовжую годину виступів з різних питань і хочу зразу поінформувати, що три промовці, які реально встигнуть виступити, – Соловей, Литвин і Береза. Ні, це забере навіть більше часу, колеги, до 14.05. Виступи трьох депутатів – це 9 хвилин, правильно, і це три виступи, які ми встигнемо заслухати.

Запрошую до слова Віктора Чумака, якому передав слово Юрій Соловей.

ЧУМАК В.В., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (одномандатний виборчий округ №214, м. Київ, партія «Блок Петра Порошенка»).
Виборчий округ №214, Дніпровський район міста Києва. Шановні колеги! Шановні громадяни України! Я не можу не погодитися із словами, які щойно сказав наш спікер. Він сказав про системне, щоденне приниження українського парламенту, приниження, яке відбувається тут, у цьому залі. Я абсолютно з ним погоджуюся. Але питання в тому, що це приниження вчиняє і він, і правляча коаліція.

Ми бачимо щоденне, системне порушення Регламенту. Регламент – це конституція парламенту. Регламент – це обов'язкові дії, які повинен виконувати український парламент. Але ми бачимо, що по

30 разів відбувається переголосування законопроектів, бачимо внесення законопроектів без дотримання процедури, бачимо кнопкодавство під час голосування. Це те, проти чого відбувалася Революція Гідності, це те, проти чого стояли тут багато народних депутатів, які говорили про неприпустимість кнопкодавства.

Ви думаєте, причина в тому, що депутати погані або поганий спікер? Ні, абсолютно ні. Питання в тому, що політики в принципі не виконують своїх політичних обіцянок, які вони давали, коли йшли на вибори до Верховної Ради, на вибори Президента. Це наслідок того, яка виборча система існує в Україні. Це гібридна виборча система, яку придумав уряд Януковича, яку у 2011 році протягла більшість Януковича і яку з успіхом використовує нинішній Президент, для того щоб мати контроль над парламентським залом, для того щоб мати контроль над спікером парламенту, щоб мати контроль над підконтрольними йому депутатами.

У 2014 році всі, хто йшов на вибори, всі – кандидати на пост Президента, кандидати в народні депутати – обіцяли громадянам України змінити виборчу систему.

Я дослівно цитую слова Президента: «Я зроблю все можливе і неможливе для того, щоб вибори до Верховної Ради 2014 року відбувалися за новою виборчою системою з відкритими списками». Нічого не зроблено.

Коаліція депутатських фракцій пообіцяла зробити це в першому кварталі 2015 року. Нічого не зроблено.

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув законопроекти щодо зміни виборчої системи, подані до парламенту, і рекомендував Верховній Раді їх розглянути і прийняти. Нічого не зроблено, ніхто не хоче виносити на розгляд.

А тепер про цензуру. В середу перед Верховною Радою, на площі Конституції, зібралося більше 2 тисяч людей, які вимагали від політиків виконати свої передвиборні обіцянки – змінити виборчу систему, оновити склад ЦВК, прийняти необхідні закони для політичної реформи. Жоден центральний канал цього не показав, жоден!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу завершувати, 10 секунд.

ЧУМАК В.В. Оце та система, яку вибудували на сьогодні Президент і правляча коаліція. Я прошу вас, громадяни України, відповідально ставитися до свого голосу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Оскільки до мене було звернення, я хочу ще раз поінформувати, що кожного разу, коли до мене як до спікера парламенту було звернення з приводу неперсонального голосування, я ставив питання на переголосування. Так було під час голосування з різних питань – від схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України до вчорашньої поправки, коли був такий сигнал. Я вважаю, що в цьому аспекті ми діємо чесно і справедливо.

Я думаю, що є нечесність і несправедливість в іншому питанні, адже ми мусимо виконувати і Кодекс законів про працю України. Коли депутати не приходять на роботу під час голосування з надважливих питань, у тому числі з питань євроінтеграції і безпеки держави, коли їх немає в залі, це призводить до великої кризи українського парламентаризму і принижує український парламент. Бачте, навіть коли ми голосували питання щодо НАТО, не було часу прийти і взяти участь у засіданні Верховної Ради України. Коли йшли на вибори, всі обіцяли працювати тут, всі обіцяли, що ми будемо в залі і будемо займатися законодавчою діяльністю. На жаль, цей важливий для України закон про роботу кожного депутата теж принижує український парламентаризм.

Запрошую до слова Литвина Володимира Михайловича.

ЛИТВИН В.М. Шановні колеги! Українська, особливо публічна, політика нагадує мені кошик для сміття, з якого весь час випадає брудна білизна. І я думаю, що ми всі долучаємося до того, щоб повчати один одного, як жити, замість того щоб просто нормально працювати і мати відповідний діалог.

Скажіть, будь ласка, який може бути діалог, якщо на будь-яке звернення до членів уряду ти отримуєш, як правило, зневажливу відповідь? Або кажуть: ми потім поінформуємо, а відповіді так і не надають. Це означає, що ми не хочемо чути і не чуємо одне одного. Це означає, що ми не чуємо людей, не чуємо країну. Адже ми з вами представляємо країну і мусимо говорити про існуючі проблеми. Скажімо, про забруднення річок Случ і Хомора скільки вже можна говорити? Реакція просто нульова.

Ми слухаємо кожен себе, розуміючи, що слова – це влада. І не сприймаємо іншої думки, у нас зразу починають таврувати одне одного, наче володіють істиною на все життя. А дехто мені взагалі нагадує такого собі дворового собаку, який весь час гавкає у пошуках чергового господаря. Як правило, чергового господаря він знаходить.

У нас немає елементарної корпоративної солідарності. Скажімо, Олег Березюк і заступник Голови Верховної Ради України оголосили голодування – у нас глузування в залі. А може, нам потрібно було б повернутися до цієї проблеми? Це проблема всієї країни, тут наводили дані, що Україна перетворюється на сміттєве звалище. Чи це тільки проблема Львова? Якщо це проблема Львова, то давайте її локалізуємо, приймемо організаційні рішення. Але ми мали продемонструвати бодай елементарну етику у взаєминах одне з одним. У такий спосіб, очевидно, хочемо сподобатися людям.

Не вийде з цього приводу нічого, тим паче що влада не хоче пробачити людям своїх помилок. Ми стоїмо перед необхідністю прийняття кардинальних рішень – реформа системи охорони здоров'я, пенсійна реформа, земельне питання. Якщо це буде в останній пленарний тиждень наскоком, то ми отримаємо той результат, який отримуємо. Але я думаю, що коли є такі ключові проблеми, то їх треба винести на обговорення суспільства, а не так, як це робиться. Або просто запропонувати, щоб такі доленосні рішення приймала нова Верховна Рада України, якій будуть делеговані відповідні повноваження. Якщо нам розповідають, що ми не хочемо приймати ці рішення, то нехай підуть до людей, пояснять їм, люди підтримають їх на виборах, і тоді вони вирішуватимуть проблему.

І останнє щодо депутатських запитів. Я прошу Голову Верховної Ради дати доручення проаналізувати, що на депутатські запити приходять елементарні відписки, які нічого не вирішують. Так же не може й надалі тривати! Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Очевидно, з того приводу мають бути окремі сигнали, з яких саме моментів є формальні відписки. Давайте спільно аналізувати, давайте спільно більше робити для того, щоб парламентський контроль був вагомим.

І заключний виступ – Береза Юрій Миколайович. Будь ласка.

БЕРЕЗА Ю.М., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Народний фронт»). Володимире Михайловичу, я ніколи раніше не був політиком, але хочу нагадати про вашу ганебну поведінку, коли ви сиділи отут і освячували Харківські угоди. Чому ви тоді не спитали в українського народу, чи потрібні Харківські угоди Українській державі? Чому ви тоді не запитали в українського народу? Ви освятили війну. Ви зі своїм братом, з вашою великою родиною і сім'єю здали нас в Іловайську. Ви за це ще не відповіли. Вам доведеться за це відповідати! Повірте, історія і криміналістика нікуди не поділися. І те, що ви тут під «парасолькою», під захистом Партії регіонів освятили ті клятві Харківські угоди, які відрізали від нас Крим, які розв'язали війну на Донбасі, на угоду отій купці, яка сидить за вами, п'ятій колоні, – ніхто цього не забув.

Я згоден, що потрібно говорити і звертатися до людей. Мабуть, ви маєте рацію в тому, що є політичне сміття, мабуть, і ви до нього належите. Я не знаю, що це таке, бо, на радість, а можливо, на жаль, ніколи раніше не був політиком і навіть не бажав. Мене змусили стати політиком ви, після Іловайська. Розслідування щодо Іловайська досі, на жаль, не завершене, і насамперед завдяки вам, бо ви на той час були головою Комітету з питань національної безпеки і оборони і все зробили, щоб слідство не дійшло до логічного завершення.

Однак я не про це. Щоб завершити позитивом, я хочу привітати всіх державних службовців – усіх, хто має стосунок до державної служби, хто з честю і совістю представляє органи державної влади, хто не продається, хто робить свою справу, незважаючи на мізерну зарплату. На жаль, ми багато що не зробили для того, щоб державна служба стала стимулом до професійного злету, до всіх інших моментів у житті. На жаль, і раніше держава цього не зробила. Приходячи сюди, приймаючи закони, ми можемо це зробити. Тому я закликаю колег приходити в зал якраз не тоді, коли «година запитань до Уряду» і всі знають, що будуть тільки виступи, а тоді, коли треба приймати закони, потрібні державі.

І насамкінець запрошую всіх народних депутатів завтра відвідати благодійний матч з футболу серед захисників України «Суперкубок захисника», який відбудеться на стадіоні «Оболонь», всі кошти будуть

спрямовані на допомогу дітям-переселенцям. Тому, колеги народні депутати, приходьте, підтримайте. Зустрінуться дві команди – спецназу поліції і Збройних Сил України. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Шановні колеги, час для виступів народних депутатів України завершився, як і наш робочий тиждень. Він був непростим, складним, попри те, ми змогли прийняти надзвичайно важливі закони, провести реформи в різних сферах.

Повідомляю, що на наступному тижні у нас робота в комітетах, потім буде робота в округах. Бажаю всім плідної і активної роботи.

Пленарне засідання Верховної Ради України оголошується закритим. Дякую. До побачення!